

EURÓPSKA
KOMISIA

V Štrasburgu 25. 10. 2016
COM(2016) 683 final

2016/0336 (CNS)

Návrh

SMERNICA RADY

o spoločnom konsolidovanom základe dane z príjmov právnických osôb (CCCTB)

{SWD(2016) 341 final}

{SWD(2016) 342 final}

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1. KONTEXT NÁVRHU

• Dôvody a ciele návrhu

Komisia 16. marca 2011 navrhla smernicu o spoločnom konsolidovanom základe dane z príjmov právnických osôb (CCCTB). Návrh, o ktorom Rada stále rokuje, je jednou z iniciatív Komisie v rámci programu regulačnej vhodnosti a efektívnosti (REFIT) a jeho cieľom je poskytnúť spoločnostiam jeden súbor pravidiel zdaňovania právnických osôb na podnikanie v rámci celého vnútorného trhu. Návrh CCCTB z roku 2011 by preto spoločnostiam umožnil považovať Úniu za jednotný trh na účely dane z príjmov právnických osôb, uľahčil im tak cezhraničnú činnosť a podporil obchod a investície.

V poslednom čase si medzinárodné spoločenstvo uvedomilo, že súčasné pravidlá zdaňovania právnických osôb už nie sú vhodné pre moderný kontext. Príjmy právnických osôb sú zvyčajne zdaňované na vnútroštátnej úrovni, ale hospodárske prostredie je čoraz globalizovanejšie, mobilnejšie a digitalizovanejšie. Obchodné modely a podnikové štruktúry sú zložitejšie, čo uľahčuje presun ziskov¹. Navyše rozdiely medzi vnútroštátnymi systémami zdaňovania príjmov právnických osôb spôsobili, že za posledné desaťročie sa mohlo dať agresívnemu daňovému plánovaniu. Preto keď sú vnútroštátne pravidlá vypracované bez ohľadu na cezhraničný rozmer ekonomickej činnosti, pri spolupôsobení rozdielných vnútroštátnych režimov dane z príjmov právnických osôb sa pravdepodobne objaví nesúlad. Pre tento nesúlad vzniká riziko dvojitého zdanenia alebo dvojitého nezdanenia, a tým sa naruša fungovanie vnútorného trhu. Za týchto okolností je pre členské štáty čoraz ťažšie jednostrannými opatreniami účinne bojovať proti praktikám agresívneho daňového plánovania² s cieľom chrániť svoje vnútroštátne daňové základne pred eróziou a brániť sa proti presunu ziskov.

Keďže Európa si dnes kladie za prioritu podporovať udržateľný rast a investície v rámci spravodlivého a integrovanejšieho trhu, je nevyhnutné zabezpečiť nový rámec pre spravodlivé a účinné zdaňovanie ziskov právnických osôb. CCCTB v tejto súvislosti predstavuje účinný nástroj pripísania príjmu tam, kde bola vytvorená hodnota, a to prostredníctvom vzorca vychádzajúceho z troch rovnako vyvážených faktorov (t. j. aktíva, práca a obrat). Keďže tieto faktory sa viažu na miesto, kde spoločnosť zarába svoje zisky, sú proti praktikám agresívneho daňového plánovania odolnejšie než rozšírené metódy transferového oceňovania na prideľovanie ziskov.

Okrem úlohy CCCTB, ktorou je bojovať proti vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam, by sa v obnovenom návrhu zachovali črty systému zdaňovania príjmov právnických osôb, ktorý uľahčuje cezhraničný obchod a investície na vnútornom trhu. V súčasnosti musia podniky s cezhraničnou činnosťou spĺňať podmienky až 28 rozdielných systémov zdaňovania príjmov právnických osôb. Z hľadiska časového plánovania aj z ekonomického hľadiska ide o zaťažujúci proces, ktorý spôsobuje, že úsilie sa venuje iným činnostiam, ako jadru ekonomickej činnosti. Obnovený návrh CCCTB by aj naďalej ponúkal výhody návrhu z roku

¹ V pracovnom dokumente útvarov Komisie [[SWD\(2015\) 121 final](#)] je uvedený podrobný prehľad historického vývoja a súčasných problémov a výziev v oblasti zdaňovania ziskov nadnárodných spoločností.

² „Agresívne daňové plánovanie spočíva vo využití technických detailov daňového systému alebo nesúladu medzi dvoma či viacerými daňovými systémami s cieľom znížiť daňovú povinnosť“ [Odporúčanie Komisie zo 6. decembra 2012 v súvislosti s agresívnym daňovým plánovaním, [C\(2012\) 8806 final](#)].

2011, pokiaľ ide o to, aby sa na skupiny spoločností zdaniteľných v aspoň jednom členskom štáte vzťahoval jeden súbor pravidiel výpočtu ich základu dane v celej Európskej únii (EÚ), vďaka čomu by sa zodpovedali len jednej daňovej správe („jednotné kontaktné miesto“). Odpočet cezhraničných strát by stále bol automatickým výsledkom konsolidácie a pravidiel transferového oceňovania by sa neuplatňovali v rámci skupiny, keďže výnosy v rámci celej skupiny by sa rozdeľovali na základe vzorca pre rozdelenie.

Rozdiel oproti návrhu z roku 2011 spočíva v tom, že v obnovenom návrhu by sa stanovili povinné pravidlá pre skupiny nad určitú veľkosť s cieľom posilniť odolnosť systému proti praktikám agresívneho daňového plánovania. Vzhľadom na uvedené skutočnosti by bolo takisto dôležité, aby tieto pravidlá boli ako možnosť k dispozícii pre subjekty, ktoré musia odvádzať daň z príjmu právnických osôb v Únii, ale nespĺňajú kritériá, na základe ktorých by podliehali spoločnému rámcu.

Napredovanie smerom k CCCTB

Z diskusií v Rade od roku 2011 vyplýva, že je nepravdepodobné, aby sa návrh CCCTB, ktorý je veľmi ambicióznym projektom, prijal vcelku bez toho, aby sa postupovalo po etapách. Rôzne prvky (najmä daňová konsolidácia) viedli ku komplikovaným diskusiám a mohli by brzdiť napredovanie v iných zásadných oblastiach systému. S úmyslom poradiť s týmito zdržaniami Komisia vo svojom akčnom pláne z júna 2015 odporučila, aby sa v prípade CCCTB postupovalo po jednotlivých etapách. V súlade s tým sa navrhuje, aby sa práce týkajúce sa konsolidácie odložili dovtedy, kým bude najskôr zabezpečená dohoda, pokiaľ ide o povinný súbor pravidiel pre spoločný základ, t. j. spoločný základ dane z príjmov právnických osôb. Nemení to však nič na skutočnosti, že Komisia predloží obidva návrhy, t. j. pre spoločný základ dane z príjmov právnických osôb a CCCTB, súčasne a ako súčasť jednej iniciatívy. Návrh CCCTB z roku 2011, o ktorom sa v súčasnosti rokuje v Rade, bude stiahnutý v tom istom čase, keď Komisia prijme nové návrhy. V tejto súvislosti je podstatné, aby daňová konsolidácia zostala základným prvkom iniciatívy CCCTB, keďže hlavné daňové prekážky, ktorým spoločnosti v Únii čelia, sa dajú najúčinnnejšie odstrániť v rámci konsolidovanej skupiny.

Tento návrh smernice sa zameriava na takzvaný „druhý krok“ postupu po etapách, t. j. po tom, ako dôjde k politickému schváleniu prvkov spoločného základu. Dovtedy zostane návrh CCCTB v Rade na preskúmanie. V CCCTB sa stanovujú podmienky existencie skupiny, možné formy, ktoré skupina môže mať, a poskytujú sa pravidlá o technických detailoch konsolidácie. Okrem potrebných úprav pre prípad vstupu do skupiny a výstupu z nej sa text zaoberá reorganizáciou podnikateľskej činnosti so zameraním na osobitné charakteristiky cezhraničných skupín, a konkrétnejšie na zaobchádzanie so stratami a nerealizovanými kapitálovými ziskmi. Obsahuje tiež ustanovenia o transakciách a vzťahoch medzi skupinou a inými subjektmi; tieto ustanovenia sa týkajú predovšetkým zaobchádzania so zrážkovými daňami a úľav pri dvojitém zdanení. Jedným z hlavných prvkov návrhu je rozdeľovanie na základe vzorca, t. j. mechanizmus váh používaný na pridelenie konsolidovaného základu dane skupiny oprávneným členským štátom. Zatiaľ čo v rámci pravidiel týkajúcich sa spoločného základu môžu spoločnosti v zásade naďalej uplatňovať vnútroštátne pravidlá spravovania svojej daňovej povinnosti, CCCTB by si vyžadoval osobitný administratívny rámec, ktorý by vyhovoval štruktúram cezhraničných skupín.

- **Súlady s existujúcimi ustanoveniami v danej oblasti politiky**

Obnovenie návrhu CCCTB tvorí jadro oznámenia Komisie o akčnom pláne pre spravodlivý a efektívny systém dane z príjmu právnických osôb v EÚ, ktoré bolo prijaté 17. júna 2015. V akčnom pláne bolo určených 5 kľúčových oblastí, v ktorých treba konať³. Preskúmava existujúce politiky dane z príjmov právnických osôb v Únii a určil sa v ňom cieľ zriadiť systém zdaňovania príjmov právnických osôb v EÚ, v ktorom by zisky podnikov boli zdaňované v tej jurisdikcii, v ktorej hodnota skutočne vznikla. CCCTB sa predkladá ako zastrešujúca iniciatíva, ktorá by predstavovala nesmierne účinný nástroj na dosiahnutie cieľov spravodlivejšieho a efektívnejšieho zdaňovania.

Obnovený návrh CCCTB by navyše zahŕňal pravidlá umožňujúce zaoberať sa niektorými kľúčovými akciami iniciatívy OECD týkajúcej sa narušania základu dane a presunu ziskov (BEPS). Tieto prvky boli teraz začlenené ako minimálne normy do nedávno prijatej smernice Rady 2016/1164/EÚ (uvádzaná aj ako smernica o vyhýbaní sa daňovým povinnostiam, ATAD)⁴. Malo by sa očakávať, že CCCTB bude zahŕňať prvky smernice ATAD, ktoré sa týkajú vyhýbania sa daňovým povinnostiam, ale v rámci nového právneho kontextu. Konkrétne by normy mali byť súčasťou spoločného systému dane z príjmu právnických osôb platného pre celú EÚ a namiesto minimálnych noriem by sa radšej mali stanoviť absolútne pravidlá.

Táto iniciatíva obnovenia CCCTB má medzi plánovanými projektmi Komisie v oblasti spravodlivejšieho zdaňovania význačné miesto. Jej predloženie verejnosti sa plánuje na ten istý deň ako návrh smernice o hybridných nesúladoch zahŕňajúcich tretie krajiny (ktorou sa zmení smernica ATAD) a smernice o urovnávaní sporov. Návrh okrem toho vychádza z nedávno prijatých návrhov v oblasti daní. Okrem smernice ATAD ide o revízie smernice o materských a dcérskych spoločnostiach (PSD) z roku 2014 a 2015 a prepracovaný návrh smernice o výplate úrokov a licenčných poplatkov (IRD) z roku 2011. Iniciatíva PSD a niektoré zmeny, o ktorých sa diskutuje v súvislosti s IRD, odzrkadľujú súčasné politické priority v oblasti posilnenia daňových právnych predpisov EÚ na boj proti praktikám agresívneho daňového plánovania.

- **Súlady s ostatnými politikami Únie**

CCCTB patrí do rozsahu pôsobnosti iniciatív Komisie v oblasti spravodlivejšieho zdaňovania a prispel by k odstráneniu prekážok, na základe ktorých vznikajú narušenia zabraňujúce riadnemu fungovaniu vnútorného trhu. Na základe tohto predpokladu z veľkej časti dopĺňa právne predpisy v oblasti práva obchodných spoločností na úrovni EÚ a je vo veľkej miere v súlade s projektmi, ako únia kapitálových trhov a viaceré iniciatívy v oblasti daňovej transparentnosti, výmeny informácií a boja proti praniu špinavých peňazí.

³ Oznámenie Komisie Európskemu parlamentu a Rade COM(2015) 302 final zo 17. júna 2015 o spravodlivom a efektívnom systéme dane z príjmu právnických osôb v Európskej únii: Päť kľúčových oblastí, v ktorých treba konať.

⁴ Smernica Rady 2016/1164/EÚ z 12. júla 2016, ktorou sa stanovujú pravidlá proti praktikám vyhýbania sa daňovým povinnostiam, ktoré majú priamy vplyv na fungovanie vnútorného trhu (Ú. v. EÚ L 193, 19.7.2016, s. 1 – 14).

2. PRÁVNÝ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právny základ

Tento návrh spadá do rozsahu pôsobnosti článku 115 Zmluvy o fungovaní EÚ (ZFEÚ). V texte sa uvádza, že opatrenia aproximácie podľa tohto článku majú priamy vplyv na fungovanie vnútorného trhu.

Cieľom obnovennej iniciatívy CCCTB je uľahčiť ekonomickú činnosť v rámci EÚ tým, že sa pre daňovníkov zavedie jednotný súbor právnych predpisov pre daň z príjmov právnických osôb, ktoré sa budú uplatňovať na celom vnútornom trhu, a takisto tým, že sa systém upevní a urobí odolnejším proti agresívnemu daňovému plánovaniu. Oba ciele majú rozhodujúci a priamy vplyv na vnútorný trh práve preto, že sú zamerané na odstránenie prvkov narušajúcich jeho fungovanie.

• Subsidiarita (v prípade inej ako výlučnej právomoci)

Táto iniciatíva je v súlade so zásadou subsidiarity.

Hoci problémy a dôvody na prijatie opatrení, ako je vysvetlené v predchádzajúcich častiach, majú rozličné pôvody, zdá sa, že ich škodlivé účinky sa dajú účinne odstrániť len spoločným riešením: aproximáciou režimov dane z príjmov právnických osôb v Únii by sa zmiernili narušenia na trhu, pretože by sa vytvorilo spravodlivejšie a súdržnejšie daňové prostredie pre podniky. Je zrejmé, že na dosiahnutie tohto cieľa je nevyhnutné, aby sa opatrenia prijali nie samostatne a nekoordinovane na úrovni členských štátov, ale na úrovni Únie. Iniciatívy, ktoré každý členský štát jednotlivo plánuje a vykonáva, by nielen predĺžili, ale dokonca vyostрили súčasný stav, keďže daňovníci by sa aj naďalej museli borieť s 28 rozličnými a niekedy nekompatibilnými daňovými systémami.

Cieľom plánovanej obnovennej iniciatívy CCCTB je vyhovieť potrebe vyššieho rastu a intenzívnejšieho vytvárania pracovných miest na vnútornom trhu, ako aj boj proti praktikám agresívneho daňového plánovania. Účelom všetkých týchto plánov je odstrániť problémy, ktoré presahujú rámec jednotlivých členských štátov, a ktoré si teda ako také vyžadujú spoločný prístup. Vzhľadom na uvedené by všetky opatrenia mohli viesť k výsledkom, len ak by sa pravidlá uplatňovali jednotným spôsobom na celom vnútornom trhu. V opačnom prípade zostane prostredie v oblasti zdaňovania príjmov právnických osôb roztrieštené a fiškálne prekážky a nekalé praktiky daňovej súťaže sa budú môcť naďalej rozvíjať.

Praktiky vyhýbania sa daňovým povinnostiam sú dnes navyše predovšetkým prispôsobené cezhraničnému kontextu. Príležitosti na zneužívanie totiž vytvára spolupôsobenie medzi rôznymi daňovými systémami, ktorá tiež uľahčuje využívanie nesúladu pri spolupôsobení vnútroštátnych pravidiel zdaňovania právnických osôb. Navyše, na základe skutočnosti, že EÚ je vnútorným trhom s vysokým stupňom integrácie, dá sa predpokladať intenzívna cezhraničná aktivita, čo zdôrazňuje význam dohody na schválenie riešení.

Ak zvážime rozsah a účinky plánovanej obnovennej iniciatívy, jej ciele – stlmiť narušenia vyplývajúce zo súbežnej interakcie 28 vnútroštátnych daňových režimov a vytvoriť priaznivejšie podmienky pre cezhraničné investície na jednotnom trhu – by sa dali lepšie dosiahnuť na úrovni Únie.

Väčšina hlavných prvkov systému CCCTB by sa mohla vyriešiť jedine prostredníctvom kolektívnych opatrení. Napríklad nezhody v právnej kvalifikácii subjektov alebo platieb, ktoré vedú k dvojitému zdaneniu alebo dvojitému nezdaneniu, by sa vo vzťahoch medzi spoločnosťami uplatňujúcimi spoločné pravidlá dane z príjmov právnických osôb odstránili. Samostatnými opatreniami členských štátov by sa tieto problémy v najlepšom prípade vyriešili len bilaterálne. Odpočet cezhraničných strát by už na základe svojej podstaty fungoval najúčinnnejšie, ak by sa k jeho udeľovaniu zaviazali všetky členské štáty, hoci ani

bilaterálny prístup, ako druhá najlepšia možnosť, by sa nemal vylúčiť. Navyše reorganizácie v rámci skupiny oslobodené od dane, zrušenie komplexného transferového oceňovania v rámci skupiny, ako aj rozdelenie výnosov podľa vzorca na úrovni skupiny majú cezhraničnú podstatu a dajú sa riešiť len spoločnou reguláciou.

- **Proporcionalita**

Plánované opatrenia sú vhodné aj nevyhnutné na dosiahnutie želaného cieľa. Nejdú nad rámec harmonizácie základu dane z príjmov právnických osôb, čo je podmienkou odstránenia zistených prekážok, ktoré narúšajú vnútorný trh. Obnovený CCCTB navyše neobmedzuje zvrchovanosť členských štátov, ktoré môžu určiť, akú výšku daňových výnosov si želajú na dosiahnutie cieľov svojej rozpočtovej politiky. Z tohto hľadiska to neovplyvňuje právo členských štátov stanoviť si vlastné sadzby dane z príjmov právnických osôb.

Hoci Komisia dôsledne presadzuje potrebu koordinovať daňové praktiky jednotlivých štátov, je zrejmé, že samotná koordinácia nebude stačiť na odstránenie narušení vnútorného trhu súvisiacich s daňami. Zo skúseností vyplýva, že koordinácia je pomalý proces a výsledky z minulosti sú zatiaľ skromné. Daňovou koordináciou sa okrem toho zvyčajne riešia len špecifické, konkrétne problémy a nedá sa uplatniť na širokú škálu problémov, ktorým spoločnosti čelia na vnútornom trhu a ktoré si vyžadujú komplexné riešenie.

Vymedzenie záväznej pôsobnosti obnoveného CCCTB sa plánuje tak, aby sa zameriaval len potrebné kategórie daňovníkov, t. j. skupiny spoločností nad určitú veľkosť. Dôvodom je, že skupiny s vysokými výnosmi zvyčajne majú dostatočné zdroje na to, aby sa zapojili do stratégie agresívneho daňového plánovania.

Vyplýva z toho, že plánované pravidlá by nepresahovali nevyhnutný rámec na dosiahnutie cieľov zmluvy týkajúcich sa lepšieho fungovania vnútorného trhu.

- **Výber nástroja**

Narušenia vnútorného trhu, ako bolo uvedené, sa dajú odstrániť len záväznými právnymi normami a spoločným právnym rámcom. Právne nezáväzný nástroj by predstavoval riskantný výber, keďže členské štáty by sa mohli rozhodnúť, že by ho vôbec nevykonávali, alebo by mohol viesť k roztrieštenému prístupu. Takýto výsledok by bol absolútne nežiadúci. Hrozilo by, že dôjde k právnej neistote pre daňovníkov a že sa ohrozia ciele koordinovaného a súdržného systému dane z príjmov právnických osôb na vnútornom trhu. Keďže štruktúra spoločného základu dane by navyše podľa očakávania mala mať vplyv na štátne rozpočty, a to najmä prostredníctvom vzorca pre rozdelenie, je nevyhnutné, aby sa pravidlá, ktorými sa vymedzuje jeho zloženie, uplatňovali dôsledne a efektívne. Oveľa pravdepodobnejšie by sa to dosiahlo prostredníctvom záväzných právnych predpisov.

Podľa článku 115 ZFEÚ „Rada jednomyselne ... vydá smernice na aproximáciu zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré priamo ovplyvňujú vytvorenie alebo fungovanie vnútorného trhu.“ Zmluvou sa teda vyžaduje, aby právne predpisy v oblasti priameho zdaňovania mali výlučne formu smerníc. Podľa článku 288 ZFEÚ smernica je záväzná pre každý členský štát, ktorému je určená, a to vzhľadom na výsledok, ktorý sa má dosiahnuť, pričom voľba foriem a metód sa ponecháva vnútroštátnym orgánom. Vzhľadom na to by si smernica mala zachovať všeobecný charakter, keďže rozhodovanie o technických a drobných detailoch by sa malo ponechať členským štátom.

3. VÝSLEDKY KONZULTÁCIÍ SO ZAINTERESOVANÝMI STRANAMI A POSÚDENÍ VPLYVU

- **Konzultácie so zainteresovanými stranami**

Komisia zorganizovala verejnú konzultáciu s cieľom zapojiť všetky zainteresované strany a dať im možnosť, aby pre obnovenú iniciatívu CCCTB poskytli svoje vstupy. Do procesu konzultácií prispelo 175 účastníkov. Najväčším podielom odpovedí prispeli registrované združenia (37 %), za nimi nasledujú samostatné spoločnosti (32 %), pričom väčšinu z nich tvoria MSP. Poukazuje to na význam, ktorý návrh predstavuje pre menšie spoločnosti.

V závislosti od typu respondenta sa líšili názory na to, či je CCCTB vhodným nástrojom na riešenie presunu ziskov a znižovanie administratívnej záťaže. Zatiaľ čo návrh ako taký je vnímaný kladne, MVO a verejné subjekty kladú väčší dôraz na vplyv CCCTB na činnosti daňového plánovania. Podniky zdôrazňujú skôr význam znižovania nákladov na dodržiavanie predpisov a vytvorenia priaznivého podnikateľského prostredia pre investície. Zdôrazňujú ale aj riziká vzniku vyšších administratívnych nákladov, ak pravidlá proti vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam v systéme prevládnu.

Vstupy získané v rámci verejnej konzultácie sú zohľadnené v posúdení vplyvu: odkazuje sa na ne v rôznych častiach, ako aj v samostatnej prílohe.

- **Získavanie a využívanie expertízy**

Posúdenie vplyvu zahŕňa výsledky troch štúdií.

1. Štúdia CORTAX, ktorú poskytlo Spoločné výskumné centrum Európskej komisie. Model podľa CORTAX je model všeobecnej rovnováhy určený na vyhodnotenie účinkov reforiem dane z príjmov právnických osôb v 28 krajinách EÚ prostredníctvom podrobných údajov z rôznych zdrojov.

2. Štúdia Centra pre európsky hospodársky výskum (ZEW) o účinkoch daňových reforiem na odstránenie zvýhodňovania dlhu oproti kapitálovému financovaniu, pokiaľ ide o kapitálové náklady a skutočné sadzby dane. Štúdia sa zameriava na súčasný dosah zvýhodňovania dlhu právnických osôb v daňových systémoch 28 členských štátov EÚ a ponúka analýzu toho, či by sa jednotlivým možnostiam reformy v zásade mohlo podariť odstrániť zvýhodňovanie dlhu a podporovať investície.

3. Štúdia Centra pre európsky hospodársky výskum (ZEW) o vplyve daňového plánovania na skutočné sadzby dane. Štúdia vyvodzuje priemerné a marginálne skutočné sadzby dane, v ktorých je zahrnutá možnosť sofistikovaných stratégií daňového plánovania nadnárodných spoločností vrátane využívania preferenčných režimov ako takých.

- **Posúdenie vplyvu**

Hlavnou politickou možnosťou, o ktorej sa uvažovalo, je návrh na spoločný konsolidovaný základ dane z príjmov právnických osôb. Kľúčová voľba sa týka rozsahu pôsobnosti takeého základu dane, t. j. na koho sa bude uplatňovať. Hlavné možnosti, o ktorých sa uvažovalo, spočívajú v tom, že by CCCTB bol povinný pre všetky firmy alebo len pre časť firiem. Do úvahy sa vzali rôzne možnosti na odstránenie deformácie v prospech dlhu spôsobovanej súčasnými daňovými systémami. K dispozícii sú dve ústredné opatrenia: umožniť odpočítateľnosť nákladov na dlhové aj kapitálové financovanie alebo zamietnuť odpočítateľnosť v oboch prípadoch. Pokiaľ ide o stimuly v oblasti výskumu a vývoja,

v hlavných možnostiach sa zvažuje daňová úľava v prípade nákladov na investovanie do výskumu a rozvoja s odstupňovanou výškou.

Posúdenie jednotlivých možností viedlo k uprednostneniu tejto možnosti: CCCTB povinný pre veľké spoločnosti s úľavou pre rast a investície a s úľavou pre náklady v oblasti výskumu a vývoja. Prostredníctvom úľavy pre rast a investície sa udeľujú odpochty na financovanie dlhových a kapitálových nákladov v obmedzenom rozpätí, aby sa zabránilo zneužívaniu a daňovému plánovaniu. Účelom navrhovanej úľavy pre náklady na výskum a vývoj je prinajmenšom zachovať existujúce daňové stimuly v oblasti výskumu a vývoja. Z analýzy vyplýva, že CCCTB ponúka jasné výhody oproti alternatíve, ktorú by predstavovalo neprijatie žiadnych opatrení.

Vykonávanie uprednostňovanej možnosti by malo viesť k väčšej spravodlivosti daňových systémov a k nastoleniu rovnakých podmienok v dôsledku účinného odstraňovania stimulov pre agresívne daňové plánovanie v EÚ. Bolo by potom jednoduchšie zaistiť, aby právnické osoby platili spravodlivý podiel daňového zaťaženia, a zlepšiť morálku daňovníkov. Okrem toho by sa v celej EÚ účinne odstránili cezhraničné daňové prekážky. Deformácie v rozhodnutiach o financovaní spoločností sa obmedzujú vďaka úľave pre rast a investície, pri ktorej sa kapitálové a dlhové financovanie stavajú na rovnakú úroveň. Daňové stimuly v oblasti výskumu a vývoja sa nielen zachovávajú, ale sa aj posilňujú a zefektívňujú.

Očakávaný hospodársky úžitok návrhu je kladný. Spoločný konsolidovaný základ dane by spolu s úľavou pre rast a investície viedli k zvýšeniu investícií až o 3,4 % a k nárastu zamestnanosti až o 0,6 %. Celkovo by sa rast zvýšil až o 1,2 %. Očakáva sa, že dôjde k zníženiu nákladov na dodržiavanie predpisov (o 10 %, pokiaľ ide o čas na dosiahnutie súladu s predpismi a o 2,5 % z hľadiska nákladov na dodržiavanie predpisov). Náklady na zriadenie dcérskej spoločnosti by sa znížili až o 67 %, vďaka čomu by mohli spoločnosti (vrátane MSP) začať ľahšie pôsobiť v zahraničí.

Neočakáva sa, že by uprednostňovaná možnosť mala významný environmentálny vplyv. Sociálny vplyv by mal byť takisto obmedzený.

• **Regulačná vhodnosť a zjednodušenie**

Náklady na dodržiavanie daňových právnych predpisov predstavujú pre podniky veľkú záťaž a zníženie týchto nákladov bude hlavnou výhodou, ktorú vykonávanie CCCTB prinesie. Náklady na dodržiavanie predpisov veľkých spoločností sa odhadujú na približne 2 % odvedených daní, kým pre MSP predstavujú podľa odhadov približne 30 % odvedených daní. Náklady na dodržiavanie predpisov by sa mali podľa odhadov zvýšiť pri cezhraničnej činnosti a pri zvyšovaní počtu dcérskych spoločností. Z údajov o daňovej reforme vyplýva, že mnohé reformy v krajinách s transformujúcim sa hospodárstvom sa uskutočnili po kríze a mnoho opatrení bolo zameraných na upevnenie medzinárodného rámca na zabránenie zneužívaniu. Vzhľadom na to znížovanie nákladov na dodržiavanie predpisov pri zriaďovaní ďalšej dcérskej spoločnosti zostáva veľmi výhodné: časové náklady na zriadenie novej dcérskej spoločnosti v členskom štáte sa podľa odhadov znížia o 62 až 67 %. Pokiaľ ide o opakované náklady, t. j. bez ohľadu na jednorazové náklady súvisiace s prechodom, v posúdení vplyvu sa zníženie z hľadiska času venovaného na činnosti súvisiace s dodržiavaním predpisov odhaduje na 8 % po zavedení CCCTB. Na základe týchto znížení v súvislosti s časom by sa zhruba dala rádovo vypočítať celková výška nákladov, ktoré by sa usporili v rámci CCCTB. Ak by 5 % stredne veľkých spoločností expandovalo do zahraničia, dali by sa očakávať jednorazové úspory nákladov vo výške približne 1 mld. EUR. Ak by všetky nadnárodné

subjekty uplatňovali CCCTB, opakované náklady na dodržiavanie predpisov by klesli približne o 0,8 mld. EUR.

Daňové správy budú mať menej problémov spojených s transferovým oceňovaním a budú riešiť menej prípadov, keďže daňové záležitosti skupiny spoločností sa budú riešiť hlavne so správou členského štátu, v ktorom sídli materská spoločnosť. Na druhej strane, pokiaľ CCCTB nebude povinný pre všetky firmy, budú vnútroštátnym správam vznikať dodatočné náklady na dodržiavanie predpisov, keďže bude nutné zachovať dva paralelné systémy.

Aby sa cieľ spravodlivejšieho daňového systému dosiahol primeraným spôsobom, v rámci uprednostňovanej možnosti sa navrhuje, aby bol CCCTB povinný len pre časť firiem, a to na základe ich veľkosti. Mikropodniky a MSP sú preto oslobodené od povinného uplatňovania CCCTB. Obmedzenie povinného uplatňovania na skupiny s konsolidovaným obratom nad 750 mil. EUR má za účel zachytiť veľkú väčšinu (približne 64 %) obratu skupín, pričom sa obmedzí riziko, že sa doň zahrnú čisto domáce skupiny. Prahová hodnota je v súlade s prístupom, ktorý sa prijal v iných iniciatívach EÚ na boj proti vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam. Návrh zároveň poskytuje spoločnostiam, pre ktoré uplatňovanie CCCTB nie je povinné, možnosť zapojiť sa do systému CCCTB. MSP a mikropodnikom to poskytuje maximálnu pružnosť a možnosť využívať výhody CCCTB bez toho, aby to bolo pre túto časť spoločností povinné.

4. VPLYV NA ROZPOČET

Tento návrh smernice nemá žiaden vplyv na rozpočet Európskej únie.

5. ĎALŠIE PRVKY

- **Plány vykonávania, spôsob monitorovania, hodnotenia a podávania správ**

Komisia vyhodnotí uplatňovanie tejto smernice päť rokov po nadobudnutí jej účinnosti a podá Rade správu o jej fungovaní. Členské štáty by Komisii mali oznámiť znenie ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti upravenej touto smernicou.

- **Vysvetľujúce dokumenty (v prípade smerníc)**

Pozri odôvodnenie 18.

- **Podrobné vysvetlenie konkrétnych ustanovení návrhu**

Tento návrh predstavuje „druhý krok“ prístupu po etapách smerom k spoločnému systému dane z príjmu právnických osôb platnému pre celú EÚ s cezhraničnou konsolidáciou daňových výsledkov medzi členmi tej istej skupiny.

- **Rozsah pôsobnosti:** na rozdiel od návrhu z roku 2011, ktorým sa stanovil voliteľný systém pre všetkých, tento návrh bude povinný pre skupiny spoločností presahujúce určitú veľkosť. Kritérium na stanovenie veľkostného prahu bude odkazovať na celkový konsolidovaný výnos skupiny, ktorá predkladá konsolidované účtovné závierky a do ktorej spoločnosť patrí. Okrem toho budú ako voliteľná možnosť k dispozícii spoločné pravidlá pre širokú škálu skupín, ktoré nedosahujú daný veľkostný prah.
- **Vymedzenie skupiny:** (bez zmeny oproti návrhu z roku 2011) oprávnenosť na to byť považovaná za konsolidovanú daňovú skupinu sa určí podľa dvojitého kritéria, na

základe ktorého by sa posúdil i) rozsah kontroly (viac než 50 % hlasovacích práv) a ii) vlastníctvo (viac než 75 % vlastného imania) alebo práva na zisky (viac než 75 % práv, na základe ktorých vzniká nárok na zisk). Obidve prahové hodnoty pre kontrolu a vlastníctvo alebo práva na zisk musia byť splnené počas celého zdaňovacieho obdobia; v opačnom prípade bude musieť spoločnosť, ktorá nespĺňa tieto kritériá, okamžite opustiť skupinu. Na stanovenie členstva v skupine bude takisto nutné vyhovieť minimálnej požiadavke deviatich po sebe nasledujúcich mesiacov.

- **Reorganizácia obchodnej činnosti a zdaňovanie strát a nerealizovaných kapitálových ziskov:** (bez zmeny oproti návrhu z roku 2011) do navrhovaného rámca je zahrnuté hlavne zaobchádzanie so stratami a s nerealizovaným kapitálovým ziskom pri vstupe do skupiny a vystúpení z nej.

Pri vstupe spoločnosti do skupiny sa **obchodné straty vzniknuté pred konsolidáciou** prenesú do budúcich období, aby sa mohli započítať proti jej pridelenému podielu. Pri vystúpení spoločnosti zo skupiny sa jej nebudú prideľovať žiadne straty, ktoré vznikli počas obdobia konsolidácie. Tento návrh ponúka zdokonalenie pravidla, ktoré bolo navrhnuté v roku 2011: v prípade rozsiahlejších reorganizácií, keď zo stratovej skupiny musí vystúpiť viac než jedna spoločnosť, sa stanoví limit s cieľom určiť, za akých podmienok spoločnosti už nebudú ďalej vystupovať zo skupiny bez strát, ale straty sa pridelia v rámci celej konsolidovanej skupiny.

Návrh zahŕňa pravidlá týkajúce sa **nerealizovaných kapitálových ziskov**, ktoré pribudli k dlhodobému majetku, ak sa majetok scudzil krátko po vstupe do skupiny alebo výstupe z nej. Členskému štátu (v prípade vstupu do skupiny) alebo skupine (v prípade výstupu zo skupiny) sa udeľuje právo zdaníť podkladové kapitálové zisky, pokiaľ boli vytvorené na ich daňovom území. Navyše daňové zaobchádzanie s kapitálovými ziskmi pochádzajúcimi z nehmotného majetku vytvoreného vlastnou činnosťou si vyžaduje osobitný prístup, ktorý bude zahŕňať ich posúdenie na základe vhodnej zástupnej hodnoty, čiže nákladov na výskum a vývoj, marketing a reklamu za konkrétne obdobie.

- **Zrážkové dane:** (bez zmeny oproti návrhu z roku 2011) príjmy zo zrážkových daní účtovaných z úrokov a licenčných poplatkov platených daňovníkmi sa rozdeľia podľa vzorca daného zdaňovacieho obdobia. Zrážkové dane účtované z dividend sa nerozdeľia, keďže dividendy sa na rozdiel od úrokov a licenčných poplatkov rozdeľujú po zdanení a nevedú k žiadnemu predchádzajúcemu odpočtu, ktorý sa týkal všetkých spoločností skupiny.
- **Zabránenie praktikám zneužívajúcim oslobodenie od daní:** (bez zmeny oproti návrhu z roku 2011) oslobodenie od daní v prospech scudzenia podielov už nebude povolené, ak sa neoprávnene rozšíri na predaj iných aktív než podielov. Stáva sa to, ak sa majetok presúva bez daňových dôsledkov v rámci skupiny členovi skupiny, ktorý sa potom predá mimo skupiny. Na tento majetok sa potom bude na základe predaja spoločnosti vzťahovať oslobodenie od dane, ktoré je stanovené pre scudzenie podielov. Podobné zaobchádzanie je stanovené pre vnútroskupinové prevody majetku, ktorý sa potom odpredáva mimo skupiny v bežnom alebo nasledujúcom zdaňovacom období. V takom prípade sa vykoná úprava, aby sa s majetkom zaobchádzalo, ako by vystúpil zo skupiny z členského štátu, v ktorom sa pôvodne nachádzal, t. j. pred vnútroskupinovým prevodom.

- **Rozdeľovanie na základe vzorca:** (bez zmeny oproti návrhu z roku 2011) bude obsahovať tri rovnako vážené faktory (t. j. práca, aktíva a obrat podľa miesta určenia). V tejto kombinácii je zohľadnený vyvážený prístup k rozdeľovaniu zdaniteľných ziskov medzi oprávnené členské štáty. Faktor práca bude rozdelený na objem miezd a počet zamestnancov (konkrétne každá položka predstavuje hodnotu s polovičnou váhou), aby sa zohľadnili rozdiely, pokiaľ ide o úroveň plátov v rámci celej Únie, a tým sa umožnilo spravodlivejšie rozdelenie. Faktor aktíva bude pozostávať zo všetkého dlhodobého hmotného majetku. Nehmotný majetok a finančné aktíva sa zo vzorca vylúčia z dôvodu ich pohyblivej povahy a rizika obchádzania systému. Prostredníctvom týchto faktorov a ich vážení by sa malo zabezpečiť zdaňovanie ziskov tam, kde sa skutočne dosiahnu. Ak výsledok rozdelenia primerane nezodpovedá rozsahu ekonomickej činnosti, ochrannou doložkou sa výnimočne stanoví alternatívna metóda pridelovania príjmu.

Keďže sa všeobecnou schémou rozdeľovania na základe vzorca nedajú vyriešiť osobitné aspekty niektorých priemyselných odvetví, zavedú sa pravidlá týkajúce sa upravených vzorcov s cieľom lepšie zodpovedať potreby sektorov, ako sú finančné služby a poisťovníctvo, sektor ropy a zemného plynu, ako aj námorná a letecká doprava.

- **Administratívne postupy:** na rozdiel od návrhu z roku 2011 sú spoločné administratívne pravidlá obmedzené na konsolidovanú skupinu. Jednotliví daňovníci, ktorí sa rozhodnú uplatňovať pravidlá v rámci „prvého kroku“, v zásade naďalej podliehajú svojim vnútroštátnym administratívnym ustanoveniam.

Skupiny sa budú obracať na jednu daňovú správu („hlavný daňový orgán“) v EÚ: uvádza sa aj ako „jednotné kontaktné miesto“. Nachádzať sa bude v tom členskom štáte, v ktorom je materská spoločnosť skupiny („hlavný daňovník“) rezidentom na daňové účely. Hlavný daňový orgán bude začínať a koordinovať audity. Vnútroštátne orgány ktoréhokoľvek členského štátu, v ktorom zisky člena skupiny podliehajú dani, môžu požiadať o začatie auditu.

Príslušný orgán členského štátu, v ktorom je člen skupiny rezidentom alebo je usadený, môže napadnúť rozhodnutie hlavného daňového orgánu týkajúce sa oznámenia o existencii skupiny alebo o zmenenom výmere. Na tento účel sa začne konanie pred súdmi členského štátu hlavného daňového orgánu. Spory medzi daňovníkom a daňovými orgánmi bude riešiť správny orgán, ktorý je príslušný zaoberať sa odvolaniami prvého stupňa podľa právnych predpisov členského štátu hlavného daňového orgánu.

Návrh

SMERNICA RADY**o spoločnom konsolidovanom základe dane z príjmov právnických osôb (CCCTB)**

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 115,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu⁵,so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru⁶,

konajúc v súlade s mimoriadnym legislatívnym postupom,

keďže:

- (1) Spoločnosti, ktoré chcú v rámci Únie vyvíjať cezhraničnú ekonomickú činnosť, narážajú na vážne prekážky a narušenia trhu vyplývajúce z existencie a zo spolupôsobenia 28 rozdielnych systémov dane z príjmov právnických osôb. Popritom sa štruktúry daňového plánovania stali časom ešte sofistikovanejšie, keďže sa rozvíjajú v rôznych jurisdikciách a efektívne využívajú technické detaily určitého daňového systému alebo nesúlad medzi dvoma alebo viacerými daňovými systémami v záujme zníženia daňovej povinnosti spoločností. Hoci tieto situácie zdôrazňujú nedostatky, ktoré sú povahou úplne odlišné, oba vytvárajú prekážky, ktoré zabráňujú riadnemu fungovaniu vnútorného trhu. Opatrenia na nápravu týchto problémov by sa preto mali zameriavať na obidva typy nedostatkov, ktorými je trh poznačený.
- (2) Aby sa podporilo riadne fungovanie vnútorného trhu, podoba prostredia pre zdaňovanie príjmov právnických osôb v Únii by sa mala vytvárať v súlade so zásadou, že spoločnosti odvádzajú spravodlivý podiel dane v jurisdikcii (jurisdikciách), kde vytvárajú zisk. Je preto potrebné stanoviť mechanizmy, ktoré spoločnosti odradia od toho, aby využívali nesúlad medzi vnútroštátnymi daňovými systémami s cieľom znížiť si daňovú povinnosť. Rovnako dôležité je takisto stimulovať rast a hospodársky rozvoj na vnútornom trhu prostredníctvom podpory cezhraničného obchodu a investícií podnikov. Na to je potrebné odstrániť tak riziko dvojitého zdanenia, ako aj riziko dvojitého nezdanenia v Únii prostredníctvom odstránenia rozdielov vznikajúcich pri spolupôsobení vnútroštátnych systémov dane z príjmov právnických osôb. Spoločnosti zároveň potrebujú jednoducho fungujúcu daň a právny rámec na rozvoj svojej obchodnej činnosti a jej cezhraničné rozširovanie v rámci Únie. V tejto súvislosti by sa mali taktiež odstrániť zostávajúce prípady diskriminácie.

⁵ Ú. v. EÚ C , , s. .

⁶ Ú. v. EÚ C , , s. .

- (3) Ako sa zdôrazňuje v návrhu smernice Rady o spoločnom konsolidovanom základe dane z príjmov právnických osôb (CCCTB)⁷ zo 16. marca 2011, systém dane z príjmov právnických osôb, ktorý na účely výpočtu základu dane z príjmov spoločností považuje Úniu za jednotný trh, by spoločnostiam, ktoré sú rezidentmi v Únii, uľahčil cezhraničnú činnosť a podporil cieľ, ktorým je spraviť z neho konkurencieschopnejšie miesto na investovanie v medzinárodnom meradle. Návrh o CCCTB z roku 2011 sa zameriaval na cieľ uľahčiť podnikom rozširovanie obchodnej činnosti v rámci Únie. Okrem tohto cieľa treba zohľadniť aj skutočnosť, že CCCTB môže byť veľmi účinný pri zlepšovaní fungovania vnútorného trhu prostredníctvom boja proti schémam na vyhýbanie sa daňovým povinnostiam. So zreteľom na to by sa mala iniciatíva týkajúca sa CCCTB obnoviť, aby sa zameriavala rovnako na aspekt iniciatívy týkajúci sa uľahčenia podnikania a jej úlohu v boji proti vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam. Takýto prístup by najlepšie poslužil cieľu odstrániť narušenia vo fungovaní vnútorného trhu.
- (4) Keďže v záujme zabezpečenia riadneho fungovania vnútorného trhu je nutné konať rýchlo, aby sa vnútorný trh na jednej strane stal priaznivejším pre obchod a investície a na strane druhej odolnejším proti schémam na vyhýbanie sa daňovým povinnostiam, treba ambicióznu iniciatívu CCCTB rozdeliť na dva samostatné návrhy. Najskôr by sa mali schváliť pravidlá o spoločnom základe dane z príjmov právnických osôb a až potom by sa mala riešiť otázka konsolidácie.
- (5) Mnohé štruktúry agresívneho daňového plánovania sa zvyčajne vyskytujú v cezhraničnom kontexte, čo znamená, že účastnícke skupiny spoločností vlastnia určité minimálne prostriedky. Na základe tohto predpokladu a z dôvodu proporcionality by pravidlá CCCTB mali byť povinné len pre skupiny spoločností značnej veľkosti. Na tento účel by sa mal stanoviť veľkostný prah založený na celkovom konsolidovanom výnose skupiny, ktorá predkladá konsolidované účtovné závierky. Okrem toho, v záujme väčšieho uľahčovania obchodu a investícií na vnútornom trhu by pravidlá CCCTB mali byť ako voliteľná možnosť k dispozícii aj tým skupinám, ktoré nedosahujú určený veľkostný prah.
- (6) Oprávnenosť na konsolidovanú daňovú skupinu by sa mala určiť podľa dvojitého kritéria, na základe ktorého by sa posúdil i) rozsah kontroly (viac než 50 % hlasovacích práv) a ii) vlastníctvo (viac ako 75 % vlastného imania) alebo práva na zisky (viac než 75 % práv, na základe ktorých vzniká nárok na zisk). Takýmto kritériom by sa zaistil vysoký stupeň hospodárskej integrácie medzi členmi skupiny. Na zaručenie jednotnosti systému by obidve prahové hodnoty pre kontrolu a vlastníctvo alebo práva na zisk mali byť splnené počas celého zdaňovacieho obdobia. V opačnom prípade by mala spoločnosť, ktorá nespĺňa tieto kritériá, okamžite vystúpiť zo skupiny. Aby sa predišlo manipulácii s daňovými výsledkami prostredníctvom spoločností, ktoré do skupiny krátkodobo vstupujú a vystupujú z nej, mala by sa zaviesť aj požiadavka na minimálne deväť po sebe idúcich mesiacov, aby sa potvrdilo členstvo v skupine.
- (7) Pravidlami reorganizácie obchodnej činnosti by sa malo zaistiť, že účinky takýchto reorganizácií na existujúce zdaňovacie práva členských štátov zostanú minimálne. Preto zakaždým, keď do skupiny vstupuje spoločnosť, členské štáty, kde sú iní členovia skupiny rezidentmi na daňové účely alebo kde sa nachádzajú, by nemali

⁷

Návrh smernice Rady KOM(2011) 121 v konečnom znení/2 z 3.10.2011 o spoločnom konsolidovanom základe dane z príjmov právnických osôb.

znášať ďalšie náklady za straty, ktoré spoločnosti vznikli na základe pravidiel iného systému zdaňovania príjmov právnických osôb, ktorý sa na túto spoločnosť uplatňoval pred pravidlami tejto smernice. Obchodné straty, ktoré spoločnosti vstupujúcej do skupiny vznikli pred konsolidáciou, by sa teda mali preniesť do budúcich období, aby sa mohli započítať proti pridelenému podielu tejto spoločnosti. V súlade s tým straty, ktoré členovi skupiny vzniknú počas obdobia konsolidácie, by sa nemali prideliť výlučne tomuto členovi skupiny, ale by sa namiesto toho mali rozdeliť v rámci celej skupiny. V prípade rozsiahlejších reorganizácií, ak zo stratovej skupiny vystupuje viac než jedna spoločnosť, bolo by kľúčové stanoviť limit s cieľom určiť podmienky, za ktorých by spoločnosti už nemali vystupovať zo stratovej skupiny bez toho, aby sa im prideliť určité straty na prenos do budúcich období. Podobná úprava by sa mala vykonať v súvislosti s kapitálovými ziskmi, ktoré plynú zo scudzenia určitého majetku krátko po tom, ako tento majetok vstúpil do skupiny alebo z nej vystúpil pri vstupe spoločnosti do skupiny alebo výstupe z nej. V týchto prípadoch členský štát (štáty), kde tieto zisky vznikli, by mali mať právo zdaňovať ich napriek tomu, že tieto aktíva už nemusia byť v ich daňovej jurisdikcii. Zdaňovanie kapitálových ziskov pochádzajúcich z nehmotného majetku vytvoreného vlastnou činnosťou si vyžaduje osobitný prístup, keďže tento majetok často nie je zaevidovaný vo finančných účtoch spoločnosti a zdá sa, že neexistuje spôsob na presný výpočet jeho hodnoty. Vzniknuté kapitálové zisky by sa preto mali posudzovať na základe vhodnej zástupnej hodnoty, konkrétne nákladov na výskum a vývoj a na marketing a reklamu za konkrétne obdobie.

- (8) Výnos zo zrážkových daní z úrokov a licenčných poplatkov by sa mali rozdeliť v súlade so vzorcom pre rozdelenie konsolidovaného základu dane zdaňovacieho obdobia, v ktorom je zrážková daň splatná, aby sa vyvážil fakt, že platby úrokov a licenčných poplatkov by predtým viedli k odpočtu a skupina by si rozdelila zisk. Výnos zo zrážkových daní z dividend by sa však deliť nemal. Na rozdiel od úrokov a licenčných poplatkov rozdeľované dividendy pochádzajú zo ziskov, na ktoré už bola uložená daň z príjmov právnických osôb, a rozdeľovanie dividend preto členom skupiny neprináša žiaden zisk v podobe odpočtu obchodných nákladov.
- (9) S cieľom zabrániť zneužívaniu oslobodenia od dane v prípade ziskov zo scudzenia podielov, malo by sa toto zaobchádzanie oslobodené od dane zamietnuť, ak sa neoprávnene rozšíri na predaj iného majetku než podielov. K takejto situácii by došlo, ak sa majetok presunie prostredníctvom vnútroskupinových transakcií bez daňových dôsledkov členovi skupiny s úmyslom následne prediť podiely v tomto členovi skupiny a majetok zahrnúť do tohto predaja. V takom prípade by sa na majetok skutočne na základe predaja podielov vzťahovalo oslobodenie od dane, ktoré sa uplatňuje na scudzenie podielov. V súlade s tým by bolo takisto nutné prijať ustanovenia týkajúce sa vnútroskupinových prevodov majetku, ktorý sa potom predáva mimo skupiny v lehote do dvoch rokov. Konkrétne by sa mala vykonať úprava, aby sa s majetkom zaobchádzalo, ako by vystúpil zo skupiny z členského štátu, kde sa pôvodne nachádzal, t. j. pred vnútroskupinovým prevodom, a odradiť tak od umelých vnútroskupinových prevodov majetku (iného ako podiely) do členských štátov s výhodnými daňovými režimami pre kapitálové zisky zo scudzenia majetku.
- (10) Vzorec pre rozdelenie konsolidovaného základu dane by mal zahŕňať tri rovnako vážené faktory, a to prácu, aktíva a obrat podľa miesta určenia. Tieto rovnako vážené faktory by mali zohľadňovať vyvážený prístup k rozdeľovaniu zdaniteľných ziskov medzi príslušné členské štáty a mali by zaistiť, že sa zisky budú zdaňovať tam, kde skutočne vznikajú. Práca a aktíva by sa preto mali prideliť tomu členskému štátu, kde

sa práca vykonáva alebo kde sa aktíva nachádzajú, aby sa riadne zohľadnili záujmy členského štátu pôvodu, zatiaľ čo obrat by sa mal prideliť členskému štátu určenia tovaru alebo služieb. Aby sa zohľadnili rozdiely, pokiaľ ide o úroveň plátov v rámci celej Únie, a tým sa umožnilo spravodlivejšie rozdelenie konsolidovaného základu dane, faktor práca by mal zahŕňať objem miezd a počet zamestnancov (konkrétne každá položka predstavuje hodnotu s polovičnou váhou). Na druhej strane by faktor aktíva mal zahŕňať všetok hmotný dlhodobý majetok (ale nie nehmotný) a finančné aktíva z dôvodu ich pohyblivej povahy a z toho vyplývajúceho rizika, že by sa pravidlá tejto smernice mohli obchádzať. Ak z dôvodu mimoriadnych okolností výsledok rozdelenia primerane nezodpovedá rozsahu ekonomickej činnosti, mala by sa prostredníctvom ochrannej doložky stanoviť alternatívna metóda pridelovania príjmu.

- (11) Určité sektory, ako sektor finančných služieb a poisťovníctva, sektor ropy a zemného plynu, ako aj námorná a letecká doprava, potrebujú z dôvodu svojich osobitných charakteristík upravený vzorec pre rozdelenie konsolidovaného základu dane.
- (12) Aby sa optimalizovali prínosy jedného súboru pravidiel zdaňovania právnických osôb v celej EÚ na určenie konsolidovaného základu dane skupín, by skupiny mali mať možnosť obracať sa na jednu daňovú správu („hlavný daňový orgán“). Tento hlavný daňový orgán by sa v zásade mal nachádzať v tom členskom štáte, kde je materská spoločnosť skupiny rezidentom na daňové účely („hlavný daňovník“). V tejto súvislosti je nevyhnutné stanoviť spoločné procesné pravidlá správy systému.
- (13) Audity by mal v zásade začínať a koordinovať hlavný daňový orgán, ale vzhľadom na to, že prvá fáza spočívajúca vo výpočte základu dane sa realizuje na miestnej úrovni, vnútroštátne orgány ktoréhokoľvek členského štátu, v ktorom zisky člena skupiny podliehajú dani, by takisto mali mať možnosť požiadať o začatie auditu. V súlade s tým v záujme ochrany vnútroštátnej daňovej základne by príslušný orgán členského štátu, v ktorom je člen skupiny rezidentom na daňové účely alebo v ktorom má zriadenú stálu prevádzkareň, mal mať možnosť napadnúť pred súdmi členského štátu hlavného daňového orgánu rozhodnutie uvedeného daňového orgánu týkajúce sa oznámenia o vytvorení skupiny alebo rozhodnutie týkajúce sa zmeneného daňového výmeru. S cieľom obmedziť počet prípadov, ktoré sa podávajú na súd, by sa spormi medzi daňovníkmi a daňovými orgánmi mal zaoberať správny orgán prvého stupňa. Uvedený orgán by mal byť fungovať a svoju činnosť vykonávať v súlade s právnymi predpismi členského štátu hlavného daňového orgánu a je príslušný zaoberať sa odvolaniami prvého stupňa.
- (14) Táto smernica vychádza zo smernice Rady 2016/xx/EÚ o spoločnom základe dane z príjmov právnických osôb (ktorou sa stanovuje spoločný súbor pravidiel zdaňovania právnických osôb na výpočet základu dane) a zameriava sa na konsolidáciu daňových výsledkov v rámci celej skupiny. Bolo by preto potrebné zaoberať sa otázkou interakcie medzi oboma právnymi nástrojmi a prijať ustanovenia týkajúce sa prechodu určitých prvkov základu dane do nového rámca skupiny. Takéto prvky by zahŕňali najmä pravidlo o obmedzení zahrnutia úrokov, doložku o prechode od metódy oslobodenia od dane k metóde započítania a právne predpisy týkajúce sa kontrolovaných zahraničných spoločností, ako aj hybridné nesúlady.

- (15) V súlade s článkom 28 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001⁸ sa uskutočnili konzultácie s európskym dozorným úradníkom pre ochranu údajov. Každé spracovanie osobných údajov podľa tejto smernice musí byť v súlade aj s uplatniteľnými vnútroštátnymi ustanoveniami o ochrane údajov, ktorými sa vykonáva smernica 95/46/ES⁹, ktorú nahradí nariadenie (EÚ) 2016/679¹⁰ a nariadenie (ES) č. 45/2001¹¹.
- (16) S cieľom doplniť alebo zmeniť určité nepodstatné prvky tejto smernice by sa mala právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 Zmluvy o fungovaní Európskej únie delegovať na Komisiu, pokiaľ ide o i) zohľadnenie zmien právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa foriem spoločností a daní z príjmov právnických osôb, a zodpovedajúcu zmenu prílohy I a II; ii) stanovenie dodatočného vymedzenia pojmov a iii) doplnenie pravidla o obmedzení odpočítateľnosti úrokov o antifragmentačné pravidlá, aby sa lepšie riešili riziká vyhýbania sa daňovým povinnostiam, ktoré sa môžu v rámci skupiny vyskytnúť. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni expertov. Pri príprave a vypracúvaní delegovaných aktov by Komisia mala zabezpečiť, aby sa príslušné dokumenty súčasne, včas a vhodným spôsobom postúpili Európskemu parlamentu a Rade.
- (17) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania tejto smernice by sa vykonávacie právomoci mali preniesť na Komisiu, aby i) každoročne prijala zoznam právnych foriem spoločností tretích krajín, ktoré sú podobné právnym formám spoločností uvedeným v prílohe I; ii) stanovila podrobné pravidlá výpočtu faktorov práca, aktíva a obrát, priradovania zamestnancov a objemu miezd, aktív a obrátu príslušnému faktoru a oceňovania aktív; iii) prijala akt, v ktorom stanoví vzorový formulár oznámenia o vytvorení skupiny, a iv) stanovila pravidlá týkajúce sa elektronického podávania konsolidovaného daňového priznania, formulára konsolidovaného daňového priznania, formulára daňového priznania jednotlivého daňovníka a požadované podporné doklady. Tieto právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011¹².
- (18) Keďže ciele tejto smernice, a to zlepšiť fungovanie vnútorného trhu prostredníctvom boja proti praktikám vyhýbania sa daňovým povinnostiam na medzinárodnej úrovni a uľahčiť podnikom cezhraničné rozširovanie v rámci Únie, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov konajúcich samostatne a odlišným spôsobom, pretože na dosiahnutie týchto cieľov je potrebná koordinovaná činnosť. Vzhľadom na to, že táto smernica sa zameriava na nedostatky vnútorného trhu, ktoré pochádzajú zo spolupôsobenia rozdielnych vnútroštátnych daňových pravidiel, ktoré majú vplyv na

⁸ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi Spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov (Ú. v. ES L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov (Ú. v. ES L 281, 23.1.1995, s. 31).

¹⁰ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 1).

¹¹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi Spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov (Ú. v. ES L 8, 12.1.2001, s. 1 — 22).

¹² Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

vnútorný trh a odrádzajú od cezhraničnej činnosti, ciele smernice možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie – Únia môže prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie daných cieľov, najmä vzhľadom na to, že jej záväzná pôsobnosť sa obmedzuje na skupiny nad určitú veľkosť.

- (19) V súlade so spoločným politickým vyhlásením členských štátov a Komisie z 28. septembra 2011 k vysvetľujúcim dokumentom¹³ sa členské štáty zaviazali v odôvodnených prípadoch pripojiť k svojim oznámeniam transpozičných opatrení jeden alebo viacero dokumentov vysvetľujúcich vzťah medzi zložkami smernice a zodpovedajúcimi časťami vnútroštátnych transpozičných nástrojov. V súvislosti s touto smernicou sa zákonodarca domnieva, že zasielanie takýchto dokumentov je odôvodnené.
- (20) Komisia by mala mať povinnosť preskúmať uplatňovanie tejto smernice päť rokov po nadobudnutí jej účinnosti a podať Rade správu o jej fungovaní. Členské štáty by mali mať povinnosť oznámiť Komisii znenie ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti upravenej touto smernicou,

PRIJALA TÚTO SMERNICU:

KAPITOLA I

PREDMET ÚPRAVY, ROZSAH PÔSOBNOSTI A VYMEDZENIE POJMOV

Článok 1

Predmet úpravy

1. Touto smernicou sa stanovuje systém pre konsolidáciu základov dane podľa smernice Rady 2016/xx/EÚ¹⁴ spoločností, ktoré sú členmi skupiny, a stanovujú sa pravidlá pridelovania spoločného konsolidovaného základu dane z príjmov právnických osôb členským štátom a jeho spravovania vnútroštátnymi daňovými orgánmi.
2. Na spoločnosť, ktorá uplatňuje pravidlá tejto smernice, sa prestanú vzťahovať vnútroštátne právne predpisy v oblasti zdaňovania právnických osôb vo všetkých záležitostiach, ktoré sú upravené touto smernicou, pokiaľ nie je stanovené inak.

Článok 2

Rozsah pôsobnosti

1. Pravidlá tejto smernice sa uplatňujú na spoločnosť, ktorá je zriadená podľa právnych predpisov členského štátu, vrátane jej stálych prevádzkarní v iných členských štátoch, ak táto spoločnosť spĺňa všetky tieto podmienky:
 - a) má jednu z foriem spoločností uvedených prílohe I;

¹³ Spoločné politické vyhlásenie členských štátov a Komisie z 28. septembra 2011 k vysvetľujúcim dokumentom (Ú. v. EÚ C 369, 17.12.2011, s. 14).

¹⁴ [celý názov smernice (Ú. v. EÚ L [], [], s. [])].

- b) je povinná platiť jednu z daní z príjmov právnických osôb uvedených v prílohe II alebo podobnú daň, ktorá sa zaviedla neskôr;
 - c) patrí ku konsolidovanej skupine na účely finančného účtovníctva s celkovým konsolidovaným výnosom skupiny, ktorý presiahol 750 000 000 EUR počas účtovného obdobia, ktoré predchádza príslušnému účtovnému obdobiu;
 - d) možno ju označiť za materskú spoločnosť alebo kvalifikovanú dcérsku spoločnosť podľa článku 5 tejto smernice a/alebo má jednu alebo viaceré stále prevádzkarne, ako sa uvádza v článku 5 smernice 2016/xx/EÚ.
2. Táto smernica sa uplatňuje aj na spoločnosť, ktorá je založená podľa právnych predpisov tretej krajiny, pokiaľ ide o jej stále prevádzkarne nachádzajúce sa v jednom alebo vo viacerých členských štátoch, ak daná spoločnosť spĺňa podmienky stanovené v písmenách b) až d) odseku 1.
- Z hľadiska toho, či spoločnosť spĺňa podmienku v odseku 1 písm. a), stačí, aby spoločnosť v tretej krajine mala podobnú právnu formu, ako je jedna z právnych foriem spoločností v prílohe I. Na účely odseku 1 písm. a) Komisia každoročne prijíma zoznam právnych foriem spoločností tretích krajín, ktoré sú podobné ako právne formy spoločností uvedené v prílohe I. Uvedený vykonávací akt sa prijme v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 77 ods. 2. Skutočnosť, že určitá právna forma spoločnosti tretej krajiny nie je zahrnutá do uvedeného zoznamu, automaticky nevylučuje uplatňovanie tejto smernice na uvedenú právnu formu.
3. Spoločnosť, ktorá spĺňa podmienky v odseku 1 písm. a), b) a d), ale nespĺňa podmienky v odseku 1 písm. c), sa môže rozhodnúť, a to aj pre svoje stále prevádzkarne nachádzajúce sa v iných členských štátoch, uplatňovať pravidlá tejto smernice počas piatich zdaňovacích období. Toto obdobie sa automaticky predlžuje o ďalšie obdobia piatich zdaňovacích období, pokiaľ sa nepodá oznámenie o skončení podľa článku 47 druhého pododseku. Podmienky uvedené odseku 1 písm. a), b) a d) musia byť splnené pri každom predĺžení na ďalšie obdobie.
4. Pravidlá tejto smernice sa neuplatňujú na prepravnú spoločnosť, na ktorú sa vzťahuje osobitný daňový režim. Prepravná spoločnosť, na ktorú sa vzťahuje osobitný daňový režim, sa zohľadňuje na účely určenia spoločností, ktoré sú členmi tej istej skupiny, ako sa uvádza v článkoch 5 a 6.
5. Komisia je splnomocnená prijímať delegované akty v súlade s článkom 75 s cieľom zmeniť prílohy I a II tak, aby sa v nich zohľadnili zmeny v právnych predpisoch členských štátov týkajúce sa právnych foriem spoločností a daní z príjmov právnických osôb.

Článok 3 *Vymedzenie pojmov*

Na účely tejto smernice sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

- 1. „daňovník“ podľa vymedzenia v článku 4 bode 1 smernice 2016/xx/EÚ;
- 2. „jednotlivý daňovník“ je spoločnosť, na ktorú sa nevzťahujú pravidlá tejto smernice, ale ktorá sa rozhodla uplatňovať smernicu 2016/xx/EÚ;
- 3. „nedaňovník“ podľa vymedzenia v článku 4 bode 2 smernice 2016/xx/EÚ;
- 4. „daňovník-rezident“ podľa vymedzenia v článku 4 bode 3 smernice 2016/xx/EÚ;
- 5. „daňovník-nerezident“ podľa vymedzenia v článku 4 bode 4 smernice 2016/xx/EÚ;

6. „výnosy“ podľa vymedzenia v článku 4 bode 5 smernice 2016/xx/EÚ;
7. „náklady“ podľa vymedzenia v článku 4 bode 6 smernice 2016/xx/EÚ;
8. „zdaňovacie obdobie“ podľa vymedzenia v článku 4 bode 7 smernice 2016/xx/EÚ;
9. „zisk“ podľa vymedzenia v článku 4 bode 8 smernice 2016/xx/EÚ;
10. „strata“ podľa vymedzenia v článku 4 bode 9 smernice 2016/xx/EÚ;
11. „hlavný daňovník“ je jedným z týchto daňovníkov:
 - a) daňovník-rezident, ktorý tvorí skupinu so svojimi kvalifikovanými dcérskymi spoločnosťami, s jednou alebo viacerými svojimi stálymi prevádzkarňami nachádzajúcimi sa v inom členskom štáte alebo iných členských štátoch alebo s jednou alebo viacerými stálymi prevádzkarňami kvalifikovanej dcérskej spoločnosti, ktorá je rezidentom tretej krajiny,
 - b) daňovník-rezident, ktorého určila skupina pozostávajúca iba z dvoch alebo viacerých daňovníkov-rezidentov, ktorí sú bezprostrednými kvalifikovanými dcérskymi spoločnosťami tej istej materskej spoločnosti, ktorá je rezidentom tretej krajiny,
 - c) daňovník-rezident, ktorý je kvalifikovanou dcérskou spoločnosťou materskej spoločnosti, ktorá je rezidentom tretej krajiny, ak tento daňovník-rezident tvorí skupinu s len jednou alebo viacerými stálymi prevádzkarňami svojej materskej spoločnosti,
 - d) stála prevádzkareň, ktorú určil daňovník-nerezident, ktorý tvorí skupinu len so svojimi stálymi prevádzkarňami nachádzajúcimi sa v dvoch alebo viacerých členských štátoch;
12. „konsolidovaná skupina na účely finančného účtovníctva“ podľa vymedzenia v článku 4 bode 10 smernice 2016/xx/EÚ;
13. „výskum a vývoj“ podľa vymedzenia v článku 4 bode 11 smernice 2016/xx/EÚ;
14. „náklady na prijaté úvery a pôžičky“ podľa vymedzenia v článku 4 bode 12 smernice 2016/xx/EÚ;
15. „presahujúce náklady na prijaté úvery a pôžičky“ podľa vymedzenia v článku 4 bode 13 smernice 2016/xx/EÚ;
16. „hodnota na daňové účely“ podľa vymedzenia v článku 4 bode 17 smernice 2016/xx/EÚ;
17. „trhová hodnota“ podľa vymedzenia v článku 4 bode 18 smernice 2016/xx/EÚ;
18. „dlhodobý majetok“ podľa vymedzenia v článku 4 bode 19 smernice 2016/xx/EÚ;
19. „finančné aktíva“ podľa vymedzenia v článku 4 bode 20 smernice 2016/xx/EÚ;
20. „ekonomický vlastník“ podľa vymedzenia v článku 4 bode 28 smernice 2016/xx/EÚ;
21. „finančný podnik“ podľa vymedzenia v článku 4 bode 29 smernice 2016/xx/EÚ;
22. „člen skupiny“ je každý daňovník patriaci do tej istej skupiny, ako sa uvádza v článkoch 5 a 6. Ak daňovník zostáva zdaniteľný v jednom alebo vo viacerých členských štátoch, ktoré sú iné, než členský štát, v ktorom je rezidentom na daňové účely, s každou zdaniteľnou prítomnosťou sa zaobchádza ako s členom skupiny;

23. „konsolidovaný základ dane“ je výsledok sčítania základov dane všetkých členov skupiny, vypočítaných v súlade so smernicou 2016/xx/EÚ;
24. „vnútro skupinovú transakciu“ je každá transakcia medzi stranami, ktoré sú členmi tej istej skupiny v čase, keď sa transakcia realizuje a vykazujú sa súvisiace výnosy a náklady danej transakcie;
25. „pridelený podiel“ je časť konsolidovaného základu dane skupiny, ktorý je pridelený členovi skupiny v súlade s kapitolou VIII;
26. „príslušný orgán“ je orgán, ktorý každý členský štát určil na spravovanie všetkých záležitostí súvisiacich s vykonávaním tejto smernice;
27. „hlavný daňový orgán“ je príslušný orgán členského štátu, v ktorom je hlavný daňovník rezidentom na daňové účely, alebo v prípade stálej prevádzkarne daňovníka-nerezidenta, príslušný orgán členského štátu, v ktorom sa uvedená stála prevádzkareň nachádza;
28. „vnútroštátne právne predpisy v oblasti zdaňovania právnických osôb“ podľa vymedzenia v článku 4 bode 32 smernice 2016/xx/EÚ.

Komisia môže na účely vymedzenia ďalších pojmov prijímať delegované akty v súlade s článkom 75.

KAPITOLA II

PRAVIDLÁ TÝKAJÚCE SA REZIDENCIE A TERITORIALITY

Článok 4

Daňová rezidencia

1. Spoločnosť, ktorá má svoje sídlo, miesto zápisu do obchodného registra alebo miesto skutočného vedenia v určitom členskom štáte a podľa podmienok dohody, ktorú uvedený členský štát uzavrel s treťou krajinou, sa nepovažuje za daňového rezidenta v uvedenej tretej krajine, sa považuje za rezidenta uvedeného členského štátu na daňové účely.
2. Spoločnosť, ktorá je rezidentom na daňové účely vo viac než jednom členskom štáte, sa považuje za rezidenta v tom členskom štáte, v ktorom sa nachádza jej miesto skutočného vedenia.
3. Ak člen skupiny pôsobiaci v námornej doprave alebo vo vnútrozemskej vodnej doprave má svoje miesto skutočného vedenia na palube plavidla alebo lode, tento člen skupiny sa považuje za rezidenta na daňové účely v členskom štáte domovského prístavu plavidla alebo lode, alebo ak takýto domovský prístav neexistuje, v členskom štáte daňovej rezidencie prevádzkovateľa plavidla alebo lode.
4. Daňovník-rezident odvádza daň z príjmu právnických osôb zo všetkých príjmov pochádzajúcich zo všetkých zdrojov, ktoré pochádzajú z členského štátu, kde je rezidentom na daňové účely, alebo mimo neho.
5. Daňovník-nerezident odvádza daň z príjmu právnických osôb zo všetkých príjmov z činnosti vykonávanej prostredníctvom stálej prevádzkarne v členskom štáte.

KAPITOLA III

KONSOLIDÁCIA

Článok 5

Materská spoločnosť a kvalifikované dcérske spoločnosti

1. Kvalifikovanou dcérskou spoločnosťou je každá bezprostredná dcérska spoločnosť a dcérska spoločnosť nižšej úrovne, v ktorej má materská spoločnosť tieto práva:
 - a) má právo uplatňovať viac ako 50 % hlasovacích práv a
 - b) má vlastnícke právo, ktoré zodpovedá viac ako 75 % kapitálu dcérskej spoločnosti, alebo vlastní viac ako 75 % práv, na základe ktorých vzniká nárok na zisk.
2. Na účely výpočtu prahov uvedených v odseku 1 v prípade dcérskych spoločností nižšej úrovne sa uplatňujú tieto pravidlá:
 - a) keď sa dosiahne prahová hodnota hlasovacích práv v prípade dcérskej spoločnosti, usudzuje sa, že materská spoločnosť má 100 % takýchto práv;
 - b) nárok na zisk a vlastníctvo kapitálu sa vypočítava vynásobením podielov priamo alebo nepriamo v držbe v dcérskych spoločnostiach všetkých nižších úrovní. Pri tomto výpočte sa takisto zohľadnia vlastnícke práva zodpovedajúce 75 % alebo menej, ktoré má v držbe priamo alebo nepriamo materská spoločnosť vrátane práv v spoločnostiach, ktoré sú rezidentmi tretej krajiny.

Článok 6

Skupiny

1. Daňovník-rezident tvorí skupinu:
 - a) so všetkými svojimi stálymi prevádzkarňami, ktoré sa nachádzajú v určitom členskom štáte,
 - b) so všetkými stálymi prevádzkarňami, ktoré sa nachádzajú v určitom členskom štáte a patria jeho kvalifikovaným dcérskym spoločnostiam, ktoré sú rezidentmi tretej krajiny na daňové účely,
 - c) so všetkými svojimi kvalifikovanými dcérskymi spoločnosťami, ktorú sú rezidentmi určitého členského štátu na daňové účely, vrátane stálych prevádzkarní týchto dcérskych spoločností, ak sa takéto stále prevádzkarne nachádzajú v určitom členskom štáte,
 - d) s inými daňovníkmi-rezidentmi vrátane ich stálych prevádzkarní, ktoré sa nachádzajú v určitom členskom štáte, ak sú všetci títo daňovníci-rezidenti kvalifikovanými dcérskymi spoločnosťami nedaňovníka, ktorý je rezidentom tretej krajiny na daňové účely, má podobnú právnu formu, ako je jedna z právnych foriem spoločností v prílohe I a spĺňa podmienky článku 2 ods. 1 písm. c).

2. Daňovník-nerezident tvorí skupinu vzhľadom na všetky svoje stále prevádzkarne, ktoré sa nachádzajú v jednom alebo vo viacerých členských štátoch, a so všetkými svojimi kvalifikovanými dcérskymi spoločnosťami, ktoré sú rezidentmi v určitom členskom štáte na daňové účely, vrátane stálych prevádzkarní týchto dcérskych spoločností, ak sa aj takéto stále prevádzkarne nachádzajú v jednom alebo vo viacerých členských štátoch.
3. Spoločnosť, ktorá je platobne neschopná alebo sa nachádza v likvidácii, sa nemôže stať členom skupiny. Daňovník, ktorý je vyhlásený za platobne neschopného alebo ktorý sa nachádza v likvidácii, musí zo skupiny bezodkladne vystúpiť.

Článok 7 *Výsledok konsolidácie*

1. Sčítaním základov dane všetkých členov skupiny sa získa konsolidovaný základ dane.
2. Ak je konsolidovaný základ dane záporný, strata sa preniesie do budúcich období a započíta sa proti nasledujúcemu kladnému konsolidovanému základu dane. Ak je konsolidovaný základ dane kladný, rozdelí sa v súlade s kapitolou VIII.

Článok 8 *Časové aspekty*

1. Daňovník, ktorý je členom skupiny, musí spĺňať prahy uvedené v článku 5 nepretržite počas celého zdaňovacieho obdobia.
2. Daňovník sa stáva členom skupiny v deň, keď sa dosiahnu prahy uvedené v článku 5. Prahy sa musia spĺňať minimálne počas deviatich po sebe nasledujúcich mesiacov, inak sa s daňovníkom zaobchádza tak, ako keby členom skupiny nikdy nebol.
3. Daňovník prestáva byť členom skupiny deň nato, ako prestane spĺňať prahy článku 5.

Článok 9 *Nezohľadňovanie vnútroskupinových transakcií*

1. S výnimkou prípadov uvedených v článku 42 pododseku 2 a článku 43 sa zisky a straty vyplývajúce z vnútroskupinových transakcií neberú pri výpočte konsolidovaného základu dane do úvahy.
2. Skupiny na zaznamenávanie vnútroskupinových transakcií uplatňujú jednotnú a primerane zdokumentovanú metódu. Skupiny môžu zmeniť metódu len z opodstatnených obchodných dôvodov a len na začiatku zdaňovacieho obdobia.
3. Metóda zaznamenávania vnútroskupinových transakcií umožňuje identifikáciu všetkých vnútroskupinových prevodov a predajov pri najnižších nákladoch za majetok, ktorý nepodlieha odpisom, alebo hodnote na daňové účely za odpisovateľný majetok.
4. Vnútroskupinové prevody nemenia status nehmotného majetku vytvoreného vlastnou činnosťou.

Článok 10
Zrážkové dane a iné zdaňovanie pri zdroji

Na vnútroskupinové transakcie sa neukladajú žiadne zrážkové dane ani iné zdaňovanie pri zdroji.

KAPITOLA IV

VSTUP DO SKUPINY A VYSTÚPENIE Z NEJ

Článok 11
Dlhodobý majetok pri vstupe do skupiny

1. Ak je daňovník v deň vstupu do skupiny ekonomickým vlastníkom neodpisovateľného alebo jednotlivo odpisovateľného dlhodobého majetku a ak sa do piatich rokov odo dňa vstupu daňovníka do skupiny akákoľvek časť uvedeného majetku scudzí, pridelený podiel člena skupiny, ktorý mal uvedený majetok v ekonomickom vlastníctve ku dňu vstupu, sa upraví pripočítaním príjmov z tohto scudzenia k uvedenému pridelenému podielu a odpočítaním od tohto podielu nákladov súvisiacich s neodpisovateľným majetkom a hodnoty odpisovateľného majetku na daňové účely. Úprava sa vykoná v zdaňovacom období, v ktorom došlo k scudzeniu majetku.
2. Úprava uvedená v odseku 1 sa vykoná aj v súvislosti s finančnými aktívami, s výnimkou vlastných akcií a podielov, z ktorých plynú príjmy oslobodené od dane.
3. Úprava uvedená v odseku 1 sa nevykoná, ak daňovník vstupujúci do skupiny prišiel z inej skupiny, na ktorú sa vzťahovali pravidlá tejto smernice.
4. Ak v dôsledku reorganizácie podnikateľskej činnosti daňovník prestane existovať alebo už nemá stálu prevádzkareň v členskom štáte, v ktorom bol rezidentom na daňové účely v deň vstupu do skupiny, usudzuje sa, že v uvedenom členskom štáte má stálu prevádzkareň na účely uplatňovania tohto článku.

Článok 12
Dlhodobé zmluvy v čase vstupu do skupiny

1. Výnosy a náklady, v prípade ktorých sa podľa článku 22 ods. 2 a ods. 3 smernice 2016/xx/EÚ usudzuje, že vznikli alebo sa vynaložili pred tým, ako sa pravidlá tejto smernice stali pre daňovníka uplatniteľnými, ale ešte neboli zahrnuté do základu dane podľa vnútroštátnych právnych predpisov v oblasti zdaňovania právnických osôb, ktoré sa na daňovníka vzťahovali predtým, sa pripočítajú k pridelenému podielu príslušného člena skupiny alebo sa od neho odpočítajú v súlade s pravidlami vnútroštátnych právnych predpisov týkajúcimi sa časových aspektov.
2. Výnosy, ktoré boli zdanené podľa vnútroštátnych právnych predpisov v oblasti zdaňovania právnických osôb pred tým, ako sa pravidlá tejto smernice stali pre daňovníka uplatniteľnými, vyššou sadzbou, ako keby boli zahrnuté do základu dane podľa článku 22 ods. 2 smernice 2016/xx/EÚ, sa odpočítajú od prideleného podielu príslušného člena skupiny v prvom zdaňovacom období uplatňovania pravidiel tejto smernice.

3. Ak podiel pridelený členovi skupiny v zdaňovacom období nie je dostatočný na úplné započítanie odpočítateľných súm uvedených v odsekoch 1 a 2, nevyrovnané sumy sa prenášajú do budúcich období v nasledujúcich rokoch, až kým sa nezapočítajú proti podielu pridelenému danému členovi skupiny.

Článok 13

Rezervy, výnosy a odpočty v čase vstupu do skupiny

1. Rezervy a odpočty nedobytných pohľadávok uvedené v článkoch 23 a 25 smernice 2016/xx/EÚ sú odpočítateľné, len ak plynú z činností alebo transakcií, ktoré sa vykonali po tom, ako sa pravidlá tejto smernice stali uplatniteľnými pre daňovníka.
2. Výnosy, v prípade ktorých sa podľa článku 16 smernice 2016/xx/EÚ usudzuje, že vznikli pred tým, ako sa pravidlá tejto smernice stali pre daňovníka uplatniteľnými, ale ešte neboli zahrnuté do základu dane podľa vnútroštátnych právnych predpisov v oblasti zdaňovania právnických osôb, ktoré sa na daňovníka vzťahovali predtým, sa pripočítajú k pridelenému podielu príslušného člena skupiny v súlade s pravidlami vnútroštátnych právnych predpisov v oblasti zdaňovania právnických osôb týkajúcimi sa časových aspektov.
3. Náklady, ktoré boli vynaložené po tom, ako sa pravidlá tejto smernice stali uplatniteľnými pre daňovníka, ale súvisia s činnosťami alebo transakciami, ktoré sa vykonali predtým a v prípade ktorých nebol podľa uplatniteľných vnútroštátnych právnych predpisov v oblasti zdaňovania právnických osôb udelený žiaden odpočet, sú odpočítateľné len z prideleného podielu príslušného člena skupiny, pokiaľ uvedené náklady neboli vynaložené viac než päť rokov po vstupe daňovníka do skupiny.

Náklady, ktoré boli vynaložené podľa vnútroštátnych právnych predpisov v oblasti zdaňovania právnických osôb a ešte neboli odpočítané v čase, keď sa pravidlá tejto smernice stali uplatniteľnými pre daňovníka, sú odpočítateľné len z prideleného podielu príslušného člena skupiny vypočítaného v súlade s touto smernicou, v rovnakých sumách rozložených na päť rokov. Náklady, ktoré majú za následok náklady na prijaté úvery a pôžičky, sú odpočítateľné v súlade s článkom 13 smernice 2016/xx/EÚ.

Ak podiel, ktorý bol pridelený členovi skupiny v zdaňovacom období, nie je dostatočný na úplný odpočet súm uvedených v prvom a druhom pododseku, nevyrovnané sumy sa prenášajú do budúcich období v nasledujúcich rokoch, až kým sa nezapočítajú proti pridelenému podielu daného člena skupiny.

4. Sumy odpočítané pred tým, ako sa pravidlá tejto smernice stali uplatniteľné pre daňovníka, sa nemôžu znovu odpočítať.

Článok 14

Časové aspekty odpisovania pri vstupe do skupiny alebo vystúpení z nej

Odpisovanie majetku daňovníka, ktorý vstupuje do skupiny alebo z nej vystupuje v priebehu zdaňovacieho obdobia, sa vypočítava v pomere k počtu kalendárnych mesiacov, počas ktorých daňovník patril do skupiny v danom zdaňovacom období.

Článok 15

Straty vzniknuté pred vstupom do systému

Nevyrovnané straty, ktoré vznikli členovi skupiny v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi v oblasti zdaňovania právnických osôb alebo so smernicou 2016/xx/EÚ pred tým, ako sa pravidlá tejto smernice stali uplatniteľnými pre uvedeného člena skupiny, sa môžu započítavať proti pridelenému podielu uvedeného člena skupiny, ak a v rozsahu, v akom je to stanovené vo vnútroštátnych právnych predpisoch v oblasti zdaňovania právnických osôb alebo smernici 2016/xx/EÚ.

Článok 16

Rozpustenie skupiny

Zdaňovacie obdobie skupiny sa končí, keď sa skupina rozpúšťa. Konsolidovaný základ dane a všetky nevyrovnané straty skupiny sa rozdelia medzi všetkých členov skupiny v súlade s kapitolou VIII na základe hodnôt faktorov pridelenia v zdaňovacom období rozpustenia skupiny.

Článok 17

Odpisovanie pri rozpustení skupiny

Ak sa skupina rozpúšťa, odpisovanie jej majetku v zdaňovacom období jej rozpustenia sa vypočíta v pomere k počtu kalendárnych mesiacov, počas ktorých táto skupina fungovala v danom zdaňovacom období.

Článok 18

Straty po rozpustení skupiny

Po rozpustení skupiny sa so stratami danej skupiny zaobchádza takto:

- a) straty daňovníka, ktorý sa rozhodne uplatňovať pravidlá smernice 2016/xx/EÚ, sa prenášajú do budúcich období a započítavajú sa v súlade s článkom 41 uvedenej smernice;
- b) straty daňovníka, ktorý vstúpil do inej skupiny, sa prenášajú do budúcich období a započítavajú sa proti pridelenému podielu príslušného člena skupiny, s výhradou obmedzení článku 41 ods. 3 smernice 2016/xx/EÚ;
- c) straty daňovníka, ktorý sa vracia do pôsobnosti vnútroštátnych právnych predpisov v oblasti zdaňovania právnických osôb, sa prenášajú do budúcich období a započítavajú sa v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi v oblasti zdaňovania právnických osôb, ktoré sa stanú uplatniteľnými, ako keby uvedené straty vznikli v čase, keď sa uvedené právne predpisy na daňovníka vzťahovali.

Článok 19

Dlhodobý majetok pri vystúpení do skupiny

Príjmy z neodpisovateľného alebo jednotlivo odpisovateľného dlhodobého majetku, s výnimkou toho, ktoré malo za následok obmedzené oslobodenie od dane podľa článku 24, ktorý sa scudzí do troch rokov odvtedy, ako zo skupiny odišiel daňovník, ktorý mal uvedený majetok v ekonomickom vlastníctve, sa pripočítavajú ku konsolidovanému základu dane skupiny v roku scudzenia. Náklady súvisiace s neodpisovateľným dlhodobým majetkom a hodnota jednotlivo odpisovateľného dlhodobého majetku na daňové účely sa odpočítava od daného základu dane.

Rovnaké pravidlo sa uplatňuje na finančné aktíva, s výnimkou vlastných akcií a podielov, z ktorých plynie príjem oslobodený od dane.

Príjmy z týchto scudzení, ktoré sa pripočítavajú ku konsolidovanému základu dane skupiny, nie sú inak zdaniteľné.

Článok 20

Nehmotný majetok vytvorený vlastnou činnosťou

Ak zo skupiny vystúpi daňovník, ktorý je ekonomickým vlastníkom nehmotného majetku vytvoreného vlastnou činnosťou, suma zodpovedajúca nákladom na výskum, vývoj, marketing a reklamu vynaloženým v súvislosti s týmto majetkom počas predchádzajúcich piatich rokov sa pripočíta ku konsolidovanému základu dane v stave, v akom je na konci zdaňovacieho obdobia. Pripočítaná suma však nepresahuje hodnotu majetku v čase, keď daňovník zo skupiny vystúpil. Uvedené náklady sa pripisujú daňovníkovi, ktorý zo skupiny vystupuje, a zaobchádza sa s nimi v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi v oblasti zdaňovania právnických osôb, ktoré sa následne stávajú uplatniteľnými pre uvedeného daňovníka, alebo ak uvedený daňovník vstúpi do inej skupiny, uvedené náklady sa pripisujú v zdaňovacom období, počas ktorého daňovník vstúpil do uvedenej inej skupiny.

Článok 21

Straty pri vystúpení zo skupiny

Členovi skupiny, ktorý vystupuje zo skupiny, sa nepripisujú žiadne straty.

KAPITOLA V

REORGANIZÁCIA PODNIKATEĽSKEJ ČINNOSTI

Článok 22

Reorganizácia podnikateľskej činnosti v rámci skupiny

1. Reorganizácia podnikateľskej činnosti v rámci skupiny ani premiestnenie sídla daňovníka nevedú na účely určenia konsolidovaného základu dane k ziskom ani stratám.
2. Ak sa v dôsledku reorganizácie podnikateľskej činnosti alebo série transakcií medzi členmi skupiny za obdobie dvoch rokov v podstate všetky aktíva daňovníka prevedú do iného členského štátu, čím sa podstatne zmení faktor aktíva, prevedené aktíva sa pripisujú k faktoru aktíva prevádzajúceho daňovníka počas obdobia najviac piatich rokov po uvedenom prevode, pokiaľ niektorý člen skupiny zostáva ekonomickým vlastníkom aktív.
3. Na účely uplatňovania tohto článku sa usudzuje, že prevádzkujúci daňovník uvedený v odseku 2, ktorý prestane existovať alebo už nemá stálu prevádzkareň v členskom štáte, z ktorého boli aktíva prevedené, má stálu prevádzkareň v uvedenom členskom štáte.

Článok 23

Zaobchádzanie so stratami v prípade reorganizácie podnikateľskej činnosti medzi dvoma alebo viacerými skupinami

1. Ak sa v dôsledku reorganizácie podnikateľskej činnosti jedna alebo viaceré skupiny, alebo dvaja alebo viacerí členovia skupiny stanú súčasťou inej skupiny, všetky nevyrovnané straty bývalej skupiny alebo skupín sa rozdelia medzi všetkých členov skupiny v súlade s kapitolou VIII na základe faktorov v stave, v ktorom sa nachádzali na konci zdaňovacieho obdobia, v ktorom reorganizácia podnikateľskej činnosti prebehla. Nevyrovnané straty bývalej skupiny alebo skupín sa prenášajú do budúcich období v nasledujúcich rokoch.

Ak sa dvaja alebo viacerí členovia skupiny stanú súčasťou inej skupiny, žiadne nevyrovnané strany prvej skupiny sa neprideliť podľa pododseku 1 za predpokladu, že hodnota faktoru aktíva spolu s faktorom práca odchádzajúcich členov skupiny dosahuje menej než 20 % hodnoty týchto dvoch faktorov pre celú prvú skupinu.

2. Ak sa dvaja alebo viacerí hlavní daňovníci zlúčia v zmysle článku 2 písm. a) bodov i) a ii) smernice Rady 2009/133/ES¹⁵, akékoľvek nevyrovnané straty skupiny sa rozdelia medzi jej členov v súlade s kapitolou VIII na základe faktorov v stave, v ktorom sú na konci zdaňovacieho obdobia, v ktorom zlúčenie prebehlo. Nevyrovnané straty sa prenášajú do budúcich období v nasledujúcich rokoch.

KAPITOLA VI

TRANSAKCIE A VZŤAHY MEDZI SKUPINOU A INÝMI SUBJEKTMÍ

Článok 24

Neuznanie oslobodenia od dane v prípade scudzenia podielov

1. Ak daňovník v dôsledku scudzenia podielov vystúpi zo skupiny, pričom v bežnom alebo uplynulom zdaňovacom období vo vnútroskupinovej transakcii nadobudol jeden alebo viaceré dlhodobé majetky, iné ako je majetok odpísaný v súbore majetku, suma zodpovedajúca uvedenému dlhodobému majetku sa vylúči z oslobodenia od dane stanoveného v článku 8 písm. c) smernice 2016/xx/EÚ, pokiaľ sa nepreukáže, že vnútroskupinová transakcia sa vykonala z opodstatnených obchodných dôvodov.
2. Suma vylúčená z oslobodenia od dane uvedená v odseku 1 zodpovedá trhovej hodnote dlhodobého majetku v čase, keď daňovník vystupuje zo skupiny, zníženej o hodnotu dlhodobého majetku na daňové účely alebo náklady uvedené v článku 19 smernice 2016/xx/EÚ.
3. Ak je skutočným vlastníkom podielov, ktoré boli scudzené, nedaňovník alebo daňovník-nerezident, pričom uvedené podiely boli pripísané jeho sídlu alebo stálej

¹⁵ Smernica Rady 2009/133/ES z 19. októbra 2009 o spoločnom systéme zdaňovania, uplatniteľnom pri zlučovaní, rozdeľovaní, čiastočnom rozdeľovaní, prevode aktív a výmene akcií spoločností rôznych členských štátov a pri premiestnení sídla SE alebo SCE medzi členskými štátmi (Ú. v. EÚ L 310, 25.11.2009, s. 34).

prevádzkarni v tretej krajine, usudzuje sa, že daňovník, ktorý mal majetok v držbe pred vnútroskupinovou transakciou uvedenou v prvom odseku, dostal trhovú hodnotu, ktorú mal majetok v čase uskutočnenia scudzenia podielov, zníženú o hodnotu na daňové účely.

Článok 25

Úľava v podobe zápočtu dane

1. Zápočet dane uvedený v článku 55 ods. 1 smernice 2016/xx/EÚ sa rozdeľuje medzi členov skupiny v súlade s kapitolou VIII.
2. Zápočet dane uvedený v odseku 1 sa počíta osobitne pre každý členský štát alebo tretiu krajinu, ako aj pre každý druh príjmu. Nepresahuje sumu vyplývajúcu z uplatnenia sadzby dane z príjmu právnických osôb, ktorú z príjmu daňovníka alebo stálej prevádzkarne vyberá členský štát, v ktorom je daňovník rezidentom na daňové účely alebo v ktorom sa stála prevádzkareň nachádza.

Článok 26

Zrážková daň

Na úroky a licenčné poplatky, ktoré člen skupiny platí príjemcovi mimo skupiny, sa môže vzťahovať zrážková daň v súlade s uplatniteľnými pravidlami vnútroštátnych právnych predpisov a akýmkoľvek uplatniteľným dohovorom o dvojitém zdanení, v členskom štáte, v ktorom je člen skupiny rezidentom na daňové účely alebo v ktorom sa nachádza, v závislosti od daného prípadu. Zrážková daň sa rozdeľuje medzi členské štáty v súlade s kapitolou VIII prostredníctvom vzorca uplatniteľného v zdaňovacom období, v ktorom sa daň vyrúbi.

KAPITOLA VII

TRANSPARENTNÉ SUBJEKTY

Článok 27

Pravidlá určovania transparentnosti v prípade subjektov tretích krajín

Spôsob zaobchádzania so subjektom, ktorý sa nachádza v tretej krajine a v ktorom sú minimálne dvaja členovia skupiny držiteľmi podielu, sa určuje dohodou medzi príslušnými členskými štátmi. Ak dohoda neexistuje, rozhoduje hlavný daňový orgán.

KAPITOLA VIII

ROZDELENIE SPOLOČNÉHO KONSOLIDOVANÉHO ZÁKLADU DANE

Článok 28

Všeobecné pravidlá

1. Konsolidovaný základ dane sa každé zdaňovacie obdobie rozdeľuje medzi členov skupiny na základe vzorca pre rozdelenie. Pri určovaní prideleného podielu člena skupiny A má vzorec túto podobu, pri ktorej majú faktory obrat, práca a aktíva rovnakú váhu:

$$\text{Podiel A} = \left(\frac{1}{3} \frac{\text{Obrat}^A}{\text{Obrat}^{\text{Skupina}}} + \frac{1}{3} \left(\frac{1}{2} \frac{\text{Objem miezd}^A}{\text{Objem miezd}^{\text{Skupina}}} + \frac{1}{2} \frac{\text{Počet zamestnancov}^A}{\text{Počet zamestnancov}^{\text{Skupina}}} \right) + \frac{1}{3} \frac{\text{Aktíva}^A}{\text{Aktíva}^{\text{Skupina}}} \right) * \text{Kons. základ dane}$$

2. Konsolidovaný základ dane skupiny sa medzi členov rozdeľuje, len ak je kladný.
3. Výpočet rozdelenia konsolidovaného základu dane sa vykonáva na konci zdaňovacieho obdobia skupiny.
4. Obdobie 15 alebo viacerých dní v kalendárnom mesiaci sa považuje za celý mesiac.
5. Pri určovaní prideleného podielu člena skupiny majú faktory obrat, práca a aktíva rovnakú váhu.

Článok 29

Ochranná doložka

Ako výnimka z pravidla stanoveného v článku 28 platí, že ak sa hlavný daňovník alebo príslušný orgán domnieva, že výsledok pridelenia konsolidovaného základu dane členovi skupiny primerane nezodpovedá rozsahu ekonomickej činnosti uvedeného člena skupiny, hlavný daňovník alebo príslušný orgán môže požiadať o použitie alternatívnej metódy na výpočet podielu každého člena skupiny na dani. Alternatívna metóda sa môže používať, len ak sa po konzultáciách medzi príslušnými orgánmi a prípadne po diskusiách vedených v súlade s článkami 77 a 78 všetky tieto orgány dohodnú na tejto alternatívnej metóde. Členský štát hlavného daňového orgánu informuje Komisiu o používanej alternatívnej metóde.

Článok 30

Vstup do skupiny a vystúpenie z nej

Pridelený podiel daňovníka, ktorý vstupuje do skupiny alebo z nej vystupuje v priebehu zdaňovacieho obdobia, sa vypočíta v pomere k počtu kalendárnych mesiacov, počas ktorých daňovník patrila do skupiny v danom zdaňovacom období.

Článok 31

Transparentné subjekty

Faktory použité pri výpočte prideleného podielu člena skupiny, ktorý je držiteľom podielu v transparentnom subjekte, zahŕňajú obrat, prácu a aktíva transparentného subjektu, a to v pomere k účasti daňovníka na ziskoch a stratách uvedeného subjektu.

Článok 32
Zloženie faktora práca

1. Jednu polovicu faktora práca tvorí celkový objem miezd člena skupiny ako čitateľ a celkový objem miezd celej skupiny ako menovateľ, druhú polovicu tvorí počet zamestnancov člena skupiny ako čitateľ a počet zamestnancov celej skupiny ako menovateľ. Ak je vo faktore práca člena skupiny zahrnutý jeden zamestnanec, objem miezd vzťahujúci sa na tohto zamestnanca sa prideli k faktoru práca toho istého člena skupiny.
2. Počet zamestnancov sa zisťuje na konci zdaňovacieho obdobia.
3. Vymedzenie pojmu zamestnanec určujú vnútroštátne právne predpisy členského štátu, kde sa zamestnanie vykonáva.

Článok 33
Priradenie zamestnancov a objemu miezd

1. Zamestnanci sú zahrnutí vo faktore práca toho člena skupiny, ktorý im vypláca odmenu.
2. Odchyľne od odseku 1, ak zamestnanci fyzicky vykonávajú svoje zamestnanie pod riadením a zodpovednosťou iného člena skupiny, ako je člen skupiny, ktorý im vypláca odmenu, títo zamestnanci, ako aj objem miezd, ktorý sa na nich vzťahuje, sa začleňujú do faktora práca tohto iného člena skupiny.

Toto pravidlo sa uplatňuje, len ak sú splnené všetky tieto podmienky:

- a) dané zamestnanie trvá neprerušene minimálne počas troch mesiacov,
 - b) títo zamestnanci predstavujú minimálne 5 % celkového počtu zamestnancov člena skupiny, ktorý im vypláca odmenu.
3. Pojem zamestnanci zahŕňa aj osoby, ktoré síce nie sú priamo zamestnané u člena skupiny, ale vykonávajú úlohy podobné ako zamestnanci.
 4. Pojem objem miezd zahŕňa náklady na platy, prémie a všetky ostatné formy náhrad zamestnancom vrátane nákladov súvisiacich s dôchodkami a sociálnym zabezpečením, ktoré znáša zamestnávateľ, ako aj náklady zamestnávateľa zodpovedajúce nákladom na osoby uvedené v odseku 3.
 5. Mzdové náklady sa oceňujú ako suma nákladov, ktoré zamestnávateľ v zdaňovacom období považuje za odpočítateľné.

Článok 34
Zloženie faktora aktíva

1. Faktor aktíva tvorí priemerná hodnota všetkého dlhodobého hmotného majetku, ktorý vlastní, má v prenájme alebo na lízing člen skupiny ako čitateľ, a priemernej hodnoty všetkého dlhodobého hmotného majetku, ktorý vlastní, má v prenájme alebo na lízing, skupina ako menovateľ.
2. Počas piatich rokov po vstupe daňovníka do existujúcej alebo novej skupiny jeho faktor aktíva zahŕňa aj celkovú sumu nákladov na výskum, vývoj, marketing a reklamu, ktoré daňovník vynaložil počas šiestich rokov pred tým, ako vstúpil do skupiny.

Článok 35
Priradenie majetku

1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 22 ods. 2 a ods. 3, majetok je zahrnutý vo faktore aktíva jeho ekonomického vlastníka. Ak sa ekonomický vlastník nedá zistiť, majetok sa zahrnie do faktora aktíva právneho vlastníka.

Ak ale majetok v skutočnosti nevyužíva jeho ekonomický vlastník, zahrnie sa do faktora toho člena skupiny, ktorý daný majetok v skutočnosti využíva, a to pod podmienkou, že daný majetok predstavuje viac než 5 % hodnoty na daňové účely všetkého dlhodobého hmotného majetku člena skupiny, ktorý ho v skutočnosti využíva.

2. S výnimkou prípadov lízingu medzi členmi skupiny sa majetok, ktorý je predmetom lízingu, zahŕňa do faktora aktíva toho člena skupiny, ktorý je prenajímateľom alebo nájomcom majetku na lízing. Rovnaké pravidlo sa uplatňuje na prenajatý majetok.

Článok 36
Oceňovanie

1. Pozemky a iný neodpísateľný dlhodobý hmotný majetok sa oceňujú svojou pôvodnou cenou.
2. Jednotlivo odpísateľný dlhodobý hmotný majetok sa oceňuje ako priemer jeho hodnoty na daňové účely na začiatku a na konci zdaňovacieho obdobia.

Ak sa jednotlivo odpísateľný dlhodobý hmotný majetok v dôsledku jednej alebo viacerých vnútroskupinových transakcií zahrnie do faktora aktíva člena skupiny na čas kratší ako zdaňovacie obdobie, hodnota, ktorú treba zohľadniť, sa vypočíta so zreteľom na počet mesiacov, počas ktorých bol majetok zahrnutý do faktora aktíva uvedeného člena skupiny.

3. Súbor dlhodobého majetku, ako sa uvádza v článku 37 smernice 2016/xx/EÚ, sa oceňuje ako priemer jeho hodnoty na daňové účely na začiatku a na konci zdaňovacieho obdobia.
4. Prenajímateľ alebo nájomca majetku na lízing, ktorý nie je jeho ekonomickým vlastníkom, uvedený prenajatý majetok alebo majetok, ktorý je predmetom lízingu, oceňuje ako osemnásobok splatného čistého ročného poplatku za nájom alebo lízing, ktorý sa zníži o všetky pohľadávky plynúce z podnájmu alebo lízingového podnájmu.

Člen skupiny, ktorý prenajíma alebo poskytuje na lízing majetok, pričom nie je jeho ekonomickým vlastníkom, uvedený prenajatý majetok alebo majetok, ktorý je predmetom lízingu, oceňuje ako osemnásobok splatného čistého ročného poplatku za nájom alebo lízing.

5. Majetok, ktorý člen skupiny predal osobe mimo skupiny po vnútroskupinovom prevode v tom istom alebo predchádzajúcom zdaňovacom období, sa zahrnie do faktora aktíva člena skupiny, ktorý prevod vykonal, na obdobie medzi vnútroskupinovým prevodom a predajom osobe mimo skupiny, okrem prípadov, keď dotknutí členovia skupiny preukážu, že k vnútroskupinovému prevodu došlo z opodstatnených obchodných dôvodov.

Článok 37

Zloženie faktora obrat

1. Faktor obrat pozostáva z celkového obratu prideleného členovi skupiny, vrátane stálych prevádzkarní, ktoré sa považujú za existujúce podľa článku 22 ods. 3, ako čitateľa a celkového obratu skupiny ako menovateľa.
2. Obrat znamená príjmy zo všetkých predajov tovaru a poskytnutí služieb po zľave a vrátení tovaru bez dane z pridanej hodnoty, iných daní a poplatkov. Výnosy, úroky, dividendy, licenčné poplatky a príjmy zo scudzenia dlhodobého majetku oslobodené od dane nie sú vo faktore obrat zahrnuté, pokiaľ nie sú výnosmi získanými z bežnej obchodnej alebo ekonomickej činnosti. Vnútroskupinový predaj tovaru a poskytovanie služieb sa do faktora obrat nezahŕňajú.
3. Obrat sa oceňuje v súlade s článkom 20 smernice 2016/xx/EÚ.

Článok 38

Obrat podľa miesta určenia

1. Predaj tovaru je zahrnutý vo faktore obrat člena skupiny nachádzajúceho sa v tom členskom štáte, kde sa končí odoslanie alebo preprava tovaru osobe, ktorá ho nadobúda. Ak sa toto miesto nedá určiť, predaj tovaru sa pripíše členovi skupiny nachádzajúceho sa v členskom štáte posledného zistiteľného miesta, kde sa tovar nachádzal.
2. Poskytovanie služieb je zahrnuté vo faktore obrat člena skupiny nachádzajúceho sa v tom členskom štáte, kde sa služby fyzicky vykonávajú alebo sa skutočne poskytujú.
3. Výnosy, úroky, dividendy, licenčné poplatky a príjmy zo scudzenia dlhodobého majetku oslobodené od dane, ktoré sú zahrnuté do faktora obrat, sa pripisujú príjemcovi týchto výnosov, úrokov, dividend, licenčných poplatkov a príjmov.
4. Ak v členskom štáte, kam sa tovar dodáva alebo kde sa služby poskytujú, nie je žiaden člen skupiny, alebo ak sa tovar dodáva do tretej krajiny alebo služby poskytujú v tretej krajine, predaj tovaru a poskytovanie služieb sa zahŕňa do faktora obrat všetkých členov skupiny v pomere k ich faktorom práca a aktíva.
5. Ak je v členskom štáte, kam sa tovar dodáva alebo kde sa služby poskytujú, viac ako jeden člen skupiny, obrat sa zahŕňa do faktora obrat všetkých členov skupiny, ktorí sa nachádzajú v uvedenom členskom štáte, v pomere k ich faktorom práca a aktíva.

Článok 39

Podrobné pravidlá výpočtu faktorov

Komisia môže prijať akty, v ktorých stanoví podrobné pravidlá výpočtu faktorov práca, aktíva a obrat, priradovania zamestnancov a objemu miezd, aktív a obratu príslušnému faktoru a oceňovania aktív. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 77 ods. 2.

Článok 40

Výpočet faktorov aktíva a obrat pre finančné inštitúcie

1. Faktor aktíva finančnej inštitúcie podľa článku 4 bodu 29 písm. a), d), e), f), g), h) a i) smernice 2016/xx/EÚ predstavuje 10 % hodnoty finančných aktív, s výnimkou

vlastných akcií a podielov, z ktorých plyní príjem oslobodený od dane. Finančné aktíva zahŕňajú aktíva v držbe na obchodovanie, ako sa uvádza v článku 21 smernice 2016/xx/EÚ. Finančné aktíva sú zahrnuté vo faktore aktíva toho člena skupiny, ktorý mal uvedené aktíva zaznamenané vo svojom účtovníctve v čase, keď sa stal členom skupiny.

2. Faktor obrat finančnej inštitúcie podľa článku 4 bodu 29 písm. a), d), e), f), g), h) a i) smernice 2016/xx/EÚ predstavuje 10 % jej výnosov formou úrokov, poplatkov, provízií a výnosov z cenných papierov bez dane z pridanej hodnoty, iných daní a poplatkov. Vnútroskupinový predaj sa sem nezahŕňa. Na účely článku 38 ods. 2 sa finančné služby považujú za vykonané, v prípade zabezpečeného úveru, v tom členskom štáte, kde sa zábezpeka nachádza, alebo ak sa takýto členský štát nedá určiť, v členskom štáte, kde je zábezpeka zaevidovaná. Ostatné finančné služby sa považujú za vykonané v členskom štáte dlžníka alebo osoby, ktorá platí poplatky, provízie alebo iné výnosy. Ak sa dlžník alebo osoba, ktorá platí poplatky, provízie alebo iné výnosy, nedá určiť, alebo ak sa nedá určiť členský štát, kde sa zábezpeka nachádza alebo kde je zaevidovaná, obrat sa pripíše všetkým členom skupiny v pomere k ich faktorom práca a aktíva.

Článok 41

Výpočet faktorov aktíva a obrat pre poisťovne

1. Faktor aktíva poisťovní podľa článku 4 bodu 29 písm. b) a c) smernice 2016/xx/EÚ predstavuje 10 % hodnoty finančných aktív uvedených v článku 40 ods. 1.
2. Faktor obrat poisťovní podľa článku 4 bodu 29 písm. b) a c) smernice 2016/xx/EÚ predstavuje 10 % všetkého zaslúženého poistného bez zaistenia, pridelených investičných výnosov prevedených z netechnického účtu, iných technických príjmov bez zaistenia a investičných ziskov, poplatkov a provízií bez dane z pridanej hodnoty a iných daní a poplatkov. Na účely článku 38 ods. 2 sa poisťovacie služby považujú za vykonané v členskom štáte poistníka. Ostatný obrat sa pripíše všetkým členom skupiny v pomere k ich faktorom práca a aktíva.

Článok 42

Ropa a zemný plyn

Odchylne od článku 38 ods. 1, 2 a 3 obrat člena skupiny, ktorý svoju hlavnú ekonomickú činnosť vykonáva v oblasti prieskumu alebo ťažby ropy alebo zemného plynu, sa pripisuje členovi skupiny v tom členskom štáte, kde sa ropa alebo zemný plyn majú ťažiť alebo produkovať.

Odchylne od článku 38 ods. 4 a 5, ak v členskom štáte prieskumu alebo ťažby ropy a zemného plynu nie je žiaden člen skupiny alebo sa prieskum alebo ťažba uskutočňujú v tretej krajine, v ktorej člen skupiny, ktorý prieskum alebo ťažbu ropy a zemného plynu vykonáva, nemá stálu prevádzkareň, obrat sa pripisuje uvedenému členovi skupiny.

Článok 43

Námorná doprava, vnútrozemská vodná doprava a letecká doprava

Výnosy, náklady a iné odpočítateľné položky člena skupiny, ktorého hlavnou ekonomickou činnosťou je prevádzka lodí alebo lietadiel v medzinárodnej doprave alebo prevádzka lodí vo vnútrozemskej vodnej doprave, sa vylučujú z konsolidovaného základu dane a nepridávajú sa v súlade s pravidlami stanovenými v článku 28. Uvedené výnosy, náklady a iné odpočítateľné

položky sa namiesto toho pripisujú uvedenému členovi skupiny na základe jednotlivých transakcií a podliehajú cenovým úpravám v súlade s článkom 56 smernice 2016/xx/EÚ.

Podiely v členovi skupiny a podiely člena skupiny sa zohľadňujú na určenie toho, či ide o skupinu podľa článkov 5 a 6.

Článok 44

Položky odpočítateľné z prideleného podielu

Z prideleného podielu sa odpočítavajú tieto položky:

- a) nevyrovnané straty, ktoré daňovníkovi vznikli pred tým, ako sa na neho začali vzťahovať pravidlá tejto smernice, ako sa uvádza v článku 15;
- b) nevyrovnané straty, ktoré vznikli na úrovni skupiny, ako sa uvádza v článku 15 v spojení s článkom 18 písm. b) a článkom 23;
- c) sumy súvisiace so scudzením dlhodobého majetku podľa článku 11, výnosy a náklady súvisiace s dlhodobými zmluvami podľa článku 12 a budúce náklady podľa článku 13 ods. 3;
- d) v prípade poisťovní voliteľné technické rezervy podľa článku 28 písm. d) smernice 2016/xx/EÚ;
- e) dary a donácie charitatívnym organizáciám, ktoré sú odpočítateľné podľa vnútroštátnych právnych predpisov, ako sa uvádza v článku 9 ods. 4 smernice 2016/xx/EÚ;
- f) dôchodkové rezervy, ktoré sú odpočítateľné podľa vnútroštátnych právnych predpisov, ako sa uvádza v článku 24 smernice 2016/xx/EÚ.

Článok 45

Daňová povinnosť

Daňová povinnosť každého člena skupiny je výsledkom uplatnenia vnútroštátnej sadzby dane na pridelený podiel, upravený v súlade s článkom 44 a ďalej znížený o odpochy stanovené v článku 25.

KAPITOLA IX

SPRÁVA A POSTUPY

Článok 46

Oznámenie o vytvorení skupiny

1. Hlavný daňovník doručí oznámenie o vytvorení skupiny hlavnému daňovému orgánu v mene ostatných členov skupiny aspoň tri mesiace pred začiatkom zdaňovacieho obdobia, v ktorom má skupina začať uplatňovať pravidlá tejto smernice.
2. Oznámenie uvedené v odseku 1 sa vzťahuje na členov skupiny okrem prepravných spoločností uvedených v článku 2 ods. 4.
3. Hlavný daňový orgán dané oznámenie bezodkladne postúpi príslušným orgánom všetkých členských štátov, v ktorých sú členovia skupiny rezidentmi na daňové účely alebo sa nachádzajú v podobe stálej prevádzkarne. Uvedené orgány môžu predložiť

svoje stanoviská a všetky relevantné informácie o platnosti a rozsahu oznámenia hlavnému daňovému orgánu do jedného mesiaca od postúpenia oznámenia.

4. Ak sa nepodá žiadne oznámenie, hlavný daňový orgán do šiestich mesiacov od zistenia, že žiadne oznámenie podané nebolo, vystaví daňové výmery za zdaňovacie obdobia, v prípade ktorých sa usudzuje, že skupina počas nich existovala. Tieto výmery sa za žiadnych okolností nemôžu vzťahovať na obdobie dlhšie ako predchádzajúcich päť zdaňovacích období.

Článok 47

Obdobie, počas ktorého skupina uplatňuje systém

1. Táto smernica sa začína uplatňovať na skupinu jeden mesiac po doručení oznámenia o vytvorení skupiny podľa článku 46 ods. 3 príslušným orgánom všetkých členských štátov, v ktorých sú členovia skupiny rezidentmi na daňové účely alebo sa nachádzajú v podobe stálej prevádzkarne. Hlavný daňový orgán o tejto skutočnosti informuje hlavného daňovníka.
2. Skupina uplatňuje pravidlá tejto smernice, pokiaľ jej podlieha v súlade s článkom 2 ods. 1 a 2. Hlavný daňovník podá hlavnému daňovému orgánu oznámenie o skončení, ak skupina, do ktorej patrí, už ako celok nespĺňa podmienky článku 2 ods. 1 a 2 na uplatňovanie pravidiel tejto smernice.
3. Daňovník, na ktorého sa už pravidlá tejto smernice nevzťahujú, sa môže rozhodnúť, že uvedené pravidlá bude naďalej uplatňovať, pod podmienkou že daňovník spĺňa podmienky článku 2 ods. 3. Uvedený daňovník sa takisto môže rozhodnúť, že bude uplatňovať pravidlá smernice 2016/xx/EÚ, ak nespĺňa podmienku článku 2 ods. 1 písm. d).
4. Hlavný daňovník, ktorý sa rozhodol uplatňovať pravidlá tejto smernice v súlade s článkom 2 ods. 3 a následne sa rozhodol, že v tomto uplatňovaní pokračovať nebude, to oznámi hlavnému daňovému orgánu na konci obdobia piatich zdaňovacích období.
5. Hlavný daňovník skupiny, ktorá sa rozhodla uplatňovať pravidlá tejto smernice v súlade s článkom 2 ods. 3 a teraz sa rozhodla predĺžiť toto uplatňovanie na konci obdobia piatich zdaňovacích období, poskytne hlavnému daňovému orgánu dôkaz o splnení podmienok článku 2 ods. 1 písm. a), b) a d).

Článok 48

Informácie v oznámení o vytvorení skupiny

Oznámenie o vytvorení skupiny obsahuje tieto informácie:

- a) identifikačné údaje členov skupiny;
- b) dôkaz o splnení kritérií stanovených v článkoch 5 a 6;
- c) informácie o všetkých prepojených podnikoch uvedených v článku 56 smernice 2016/xx/EÚ;
- d) právnu formu, sídlo a miesto skutočného vedenia daňovníkov;
- e) zdaňovacie obdobie vytvorenia skupiny.

Komisia môže prijať akt, v ktorom stanoví vzorový formulár oznámenia o vytvorení skupiny. Uvedený vykonávací akt sa prijme v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 77 ods. 2.

Článok 49

Preskúmanie oznámenia o vytvorení skupiny

1. Hlavný daňový orgán, ktorému bolo oznámenie o vytvorení skupiny platne predložené, na základe informácií v oznámení preskúma, či skupina spĺňa požiadavky tejto smernice. Usudzuje sa, že oznámenie bolo akceptované, ak ho hlavný daňový orgán nezamietol do troch mesiacov od jeho doručenia.
2. Za predpokladu, že daňovník poskytol všetky informácie požadované v článku 48, akékoľvek dodatočné zistenie, že poskytnutý zoznam členov skupiny je nesprávny, nemá vplyv na platnosť oznámenia o vytvorení skupiny. Všetky nesprávne oznámenia sa opravujú a všetky ostatné potrebné opatrenia sa prijímajú od začiatku zdaňovacieho obdobia, v ktorom sa chyba zistila.
3. Ak neboli poskytnuté všetky informácie, hlavný daňový orgán môže po dohode s ostatnými dotknutými príslušnými orgánmi zrušiť platnosť pôvodného oznámenia a v takom prípade sa zmenené výmery daňovej povinnosti skupiny/členov skupiny vydávajú v súlade s lehotami stanovenými v článku 56.

Článok 50

Zdaňovacie obdobie

1. Všetci členovia skupiny majú rovnaké zdaňovacie obdobie.
2. Daňovník v roku, v ktorom vstúpi do skupiny, zosúladí svoje zdaňovacie obdobie so zdaňovacím obdobím skupiny, do ktorej vstupuje. Pridelený podiel daňovníka na uvedené zdaňovacie obdobie sa vypočíta v pomere k počtu kalendárnych mesiacov, počas ktorých spoločnosť patrila do skupiny.
3. Pridelený podiel daňovníka v roku, v ktorom zo skupiny vystúpi, sa vypočíta v pomere k počtu kalendárnych mesiacov, počas ktorých spoločnosť patrila do skupiny.

Článok 51

Daňové priznania a daňové výmery

1. Hlavný daňovník podáva konsolidované daňové priznanie skupiny hlavnému daňovému orgánu.
2. S konsolidovaným daňovým priznaním sa zaobchádza ako s výmerom daňovej povinnosti každého člena skupiny („daňový výmer“). Ak sa v právnych predpisoch členského štátu stanovuje, že daňové priznanie má právny štatút daňového výmeru a má sa s ním zaobchádzať ako s nástrojom, ktorý umožňuje vymáhanie daňového dlhu, v takom prípade má konsolidované daňové priznanie rovnaký účinok vo vzťahu k členovi skupiny povinnému platiť daň v tomto členskom štáte.
3. Ak konsolidované daňové priznanie nemá právny štatút daňového výmeru na účely vymáhania daňového dlhu, príslušný orgán členského štátu môže vzhľadom na člena skupiny, ktorý je jeho rezidentom na daňové účely alebo sa v ňom nachádza v podobe stálej prevádzkarne, vydať nástroj vnútroštátneho práva, ktorým povolí vymáhanie dlhu v uvedenom členskom štáte. Uvedený nástroj zahŕňa údaje

z konsolidovaného daňového priznania týkajúce sa daného člena skupiny. Odvolania proti nástroju sa môžu týkať výlučne formálnych prvkov, a nie príslušného daňového výmeru. Postup upravujú vnútroštátne právne predpisy príslušného členského štátu.

4. Hlavný daňovník je zodpovedný za všetky procesné povinnosti týkajúce sa zdaňovania stálych prevádzkarní podľa článku 11 ods. 4 alebo článku 22 ods. 3.
5. Konsolidované daňové priznanie sa podáva hlavnému daňovému orgánu počas deviatich mesiacov nasledujúcich po skončení zdaňovacieho obdobia.

Článok 52

Obsah konsolidovaného daňového priznania

Konsolidované daňové priznanie obsahuje tieto informácie:

- a) identifikačné údaje hlavného daňovníka;
- b) identifikačné údaje všetkých členov skupiny;
- c) identifikačné údaje všetkých prepojených podnikov uvedených v článku 56 smernice 2016/xx/EÚ;
- d) zdaňovacie obdobie, ktorého sa daňové priznanie týka;
- e) výpočet základu dane každého člena skupiny;
- f) výpočet konsolidovaného základu dane;
- g) výpočet prideleného podielu každého člena skupiny;
- h) výpočet daňovej povinnosti každého člena skupiny.

Článok 53

Oznámenie chýb v konsolidovanom daňovom priznaní

Hlavný daňovník informuje hlavný daňový orgán o chybách v konsolidovanom daňovom priznaní. Hlavný daňový orgán podľa potreby vydáva zmenený daňový výmer v súlade s článkom 56 ods. 3.

Článok 54

Nepodanie daňového priznania

Ak hlavný daňovník nepodá konsolidované daňové priznanie, hlavný daňový orgán vydá daňový výmer založený na odhade, pričom zohľadní dostupné informácie. Hlavný daňovník sa môže proti tomuto výmeru odvolať.

Článok 55

Elektronické podávanie, dokumentácia týkajúca sa daňového priznania a podporná dokumentácia

Komisia môže prijať akty, v ktorých stanoví pravidlá týkajúce sa elektronického podávania konsolidovaného daňového priznania, formulára konsolidovaného daňového priznania, formulára daňového priznania jednotlivého daňovníka a vyžadovanej podpornej dokumentácie. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 77 ods. 2.

Článok 56
Zmenené daňové výmery

1. Hlavný daňový orgán overuje, či je konsolidované daňové priznanie v súlade s požiadavkami stanovenými v článku 52.
2. Ak sa to vyžaduje, hlavný daňový orgán vydáva zmenený daňový výmer najneskôr do troch rokov po konečnom termíne na podanie konsolidovaného daňového priznania alebo, ak pred týmto termínom nebolo podané žiadne daňové priznanie, najneskôr do troch rokov od vydania daňového výmeru podľa článku 54.

Zmenený daňový výmer sa pre tú istú skupinu nemôže vydať viac než raz za akékoľvek obdobie dvanástich mesiacov.

3. Odsek 2 sa neuplatňuje, ak sa zmenený daňový výmer vydá v dôsledku rozhodnutia súdov členského štátu hlavného daňového orgánu podľa článku 65 alebo v dôsledku vzájomnej dohody alebo rozhodcovského konania s tretou krajinou. Uvedené zmenené daňové výmery sa vydávajú do dvanástich mesiacov od rozhodnutia súdov hlavného daňového orgánu alebo od ukončenia postupu vzájomnej dohody alebo rozhodcovského konania.
4. Odchylné od odseku 2 sa zmenený daňový výmer môže vydať do šiestich rokov od konečného termínu na podanie konsolidovaného daňového priznania, ak je to opodstatnené nesprávnymi údajmi, ktoré daňovník uviedol úmyselne alebo z hrubej nedbalosti, alebo do dvanástich rokov od uvedeného dátumu, ak sú nesprávne údaje predmetom trestného konania. Zmenený daňový výmer sa vydáva do dvanástich mesiacov od zistenia nesprávneho údaj, pokiaľ nie je dlhšia lehota objektívne opodstatnená potrebou ďalšieho skúmania alebo vyšetrovania. Všetky takéto zmenené daňové výmery sa týkajú výlučne nesprávnych údajov v priznaní.
5. Hlavný daňový orgán pred vydaním zmeneného daňového výmeru uskutoční konzultáciu s príslušnými orgánmi členských štátov, v ktorých je člen skupiny rezidentom na daňové účely alebo v ktorých sa nachádza v podobe stálej prevádzkarne. Uvedené orgány môžu vyjadriť svoje stanovisko do mesiaca od uskutočnenia konzultácií.

Príslušný orgán členského štátu, v ktorom je člen skupiny rezidentom na daňové účely alebo sa v ňom nachádza v podobe stálej prevádzkarne, môže vyzvať hlavný daňový orgán, aby vydal zmenený daňový výmer. Ak hlavný daňový orgán do troch mesiacov od uvedenej výzvy neoznámí príslušnému orgánu, že sa zaväzuje vydať uvedený zmenený daňový výmer, bude sa to považovať za zamietnutie.

6. Žiadny zmenený daňový výmer sa nevydá s cieľom upraviť konsolidovaný základ dane, ak rozdiel medzi konsolidovaným základom dane uvedeným v priznaní a opraveným konsolidovaným základom dane nepresahuje nižšiu sumu z týchto dvoch možností: 5 000 EUR alebo 1 % konsolidovaného základu dane.

Žiaden zmenený daňový výmer sa nevydá s cieľom upraviť výpočet pridelených podielov, ak by sa celková suma pridelených podielov členov skupiny, ktorí sú rezidentmi členského štátu alebo sú v ňom usadení, upravila o menej než 0,5 %.

Článok 57
Centrálna databáza

Konsolidované daňové priznanie a podporné dokumenty, ktoré daňovník podal, sa uchovávajú v centrálnej databáze, ku ktorej majú prístup všetky príslušné orgány. Centrálna

databáza sa pravidelne aktualizuje o všetky ďalšie informácie a dokumenty a všetky rozhodnutia a oznámenia, ktoré vydal hlavný daňový orgán.

Článok 58

Zmena hlavného daňovníka

Hlavný daňovník sa nemôže zmeniť, pokiaľ hlavný daňovník neprestane spĺňať kritériá článku 3 bodu 11. Skupina vtedy určí nového hlavného daňovníka.

Za mimoriadnych okolností môžu príslušné daňové orgány členských štátov, v ktorých sú členovia skupiny rezidentmi alebo v ktorých majú stálu prevádzkareň, do šiestich mesiacov od oznámenia uvedeného v článku 46 alebo do šiestich mesiacov od reorganizácie, ktorá sa týka aj hlavného daňovníka, na základe spoločnej dohody rozhodnúť o tom, že hlavným daňovníkom má byť iný daňovník ako ten, ktorého určila skupina.

Článok 59

Vedenie záznamov

Každý člen skupiny vedie záznamy a uchováva podporné dokumenty dostatočne podrobné na zaistenie riadneho vykonávania tejto smernice a umožnenie vykonávania auditov podľa článku 64 ods. 2.

Článok 60

Poskytovanie informácií príslušným orgánom

Daňovník na žiadosť príslušného orgánu členského štátu, v ktorom je rezidentom alebo v ktorom sa nachádza jeho stála prevádzkareň, poskytuje všetky informácie, o ktorých možno predvídať, že sú relevantné na určenie jeho daňovej povinnosti. Hlavný daňovník navyše na žiadosť hlavného daňového orgánu poskytuje všetky informácie, o ktorých možno predvídať, že sú relevantné na určenie konsolidovaného základu dane alebo daňovej povinnosti ktoréhokolvek člena skupiny.

Článok 61

Žiadosť o stanovisko príslušného orgánu

1. Daňovník môže požiadať príslušný orgán členského štátu, v ktorom je rezidentom alebo v ktorom má stálu prevádzkareň, o stanovisko k vykonávaniu pravidiel tejto smernice vzhľadom na konkrétnu transakciu alebo sériu transakcií, ktoré plánuje vykonať. Daňovník môže požiadať aj o stanovisko k navrhovanému zloženiu skupiny. Príslušný orgán prijme všetky možné kroky, aby na žiadosť reagoval v primeranej lehote.

Stanovisko, ktoré príslušný orgán vydá, je pre neho záväzné, ak všetky relevantné informácie týkajúce sa plánovanej transakcie alebo série transakcií sú k dispozícii, pokiaľ súdy členského štátu hlavného daňového orgánu následne nerozhodnú inak podľa článku 65. Daňovník, ktorý so stanoviskom nesúhlasí, môže konať v súlade so svojím vlastným výkladom, ale v konsolidovanom daňovom priznaní musí na túto skutočnosť upozorniť.

2. Ak sa na konkrétnej transakcii alebo sérii transakcií priamo podieľajú dvaja alebo viacerí členovia skupiny v rôznych členských štátoch alebo ak sa žiadosť týka navrhovaného zloženia skupiny, príslušné orgány uvedených členských štátov sa dohodnú na spoločnom stanovisku.

Článok 62
Komunikácia medzi príslušnými orgánmi

1. Informácie oznamované podľa pravidiel tejto smernice sa v čo najväčšej možnej miere poskytujú elektronickými prostriedkami prostredníctvom spoločnej komunikačnej siete/spoločného systémového rozhrania („CCN/CSI“).
2. Príslušný orgán, ktorému je doručená žiadosť podľa smernice Rady 2011/16/EÚ¹⁶ o spoluprácu alebo výmenu informácií týkajúcich sa člena skupiny, odpovedá v súlade s lehotami stanovenými v článku 7 uvedenej smernice.

Článok 63
Doložka o utajení

1. Na všetky informácie oznámené členskému štátu podľa pravidiel tejto smernice sa vzťahuje povinnosť úradného tajomstva v uvedenom členskom štáte a ochrana poskytovaná podobným informáciám na základe vnútroštátnych právnych predpisov uvedeného členského štátu. Uvedené informácie:
 - a) sa môžu sprístupniť iba osobám priamo zapojeným do vymeriavania daní alebo do administratívnej kontroly uvedeného vymeriavania daní;
 - b) môžu byť popritom sprístupnené len v súvislosti so súdnymi alebo správными konaniami, ktoré môžu mať za následok sankcie a ktoré sa vedú na účely vypracovania alebo preskúmania daňového výmeru alebo v súvislosti s týmto vypracovaním alebo preskúmaním, a len osobám, ktoré sa priamo zúčastňujú uvedených konaní; uvedené informácie však môžu byť zverejnené počas verejných vypočutí alebo v súdnych rozsudkoch, ak proti tomu príslušný orgán členského štátu poskytujúci tieto informácie nevznesie žiadne námietky;
 - c) sa v žiadnom prípade nepoužijú na iné než daňové účely alebo v súvislosti so súdnymi alebo správными konaniami, ktoré môžu mať za následok sankcie a vedú sa na účely vypracovania alebo preskúmania daňového výmeru alebo v súvislosti s týmto vypracovaním alebo preskúmaním.

Okrem toho členské štáty môžu stanoviť, aby sa informácie uvedené v prvom pododseku použili na vymedzenie iných poplatkov, ciel a daní, na ktoré sa vzťahuje článok 2 smernice 2011/16/EÚ.

2. S povolením od príslušného orgánu členského štátu poskytujúceho informácie podľa smernice 2011/16/EÚ, a len pokiaľ je to povolené na základe právnych predpisov členského štátu príslušného orgánu prijímajúceho dané informácie, informácie prijaté podľa smernice 2011/16/EÚ sa môžu použiť na iné účely, než sú účely uvedené v odseku 1. Takéto povolenie sa môže udeliť, ak sa informácie môžu použiť na podobné účely v členskom štáte príslušného orgánu, ktorý informácie poskytuje.

Článok 64
Audity

1. Hlavný daňový orgán môže začať a koordinovať audity členov skupiny. Audit sa môže začať aj na žiadosť príslušného orgánu.

¹⁶ Smernica Rady 2011/16/EÚ z 15. februára 2011 o administratívnej spolupráci v oblasti daní a zrušení smernice 77/799/EHS (Ú. v. EÚ L 64/1, 11.3.2011, s. 1).

Hlavný daňový orgán a ostatné dotknuté príslušné orgány spoločne určia rozsah a obsah auditu členov skupiny, u ktorých sa audit má vykonať.

2. Audit sa vykonáva v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi členského štátu, v ktorom prebieha, pričom je predmetom takých úprav, ktoré sú potrebné na správne vykonávanie pravidiel tejto smernice. Uvedené audity môžu zahŕňať vyšetrovania, inšpekcie alebo preverovania akéhokoľvek druhu na účely overenia toho, či daňovník dodržiava pravidlá tejto smernice.
3. Hlavný daňový orgán zhromažďuje výsledky všetkých auditov.

Článok 65

Nesúhlas medzi členskými štátmi

1. Ak príslušný orgán členského štátu, v ktorom je člen skupiny rezidentom na daňové účely alebo sa v ňom nachádza v podobe stálej prevádzkarne, nesúhlasí s rozhodnutím, ktoré hlavný daňový orgán urobil podľa článku 49 alebo článku 56 ods. 2 alebo ods. 4 alebo podľa článku 56 ods. 5 druhého pododseku, môže uvedené rozhodnutie napadnúť pred súdmi členského štátu hlavného daňového orgánu v lehote troch mesiacov.
2. Príslušný orgán má minimálne rovnaké procesné práva, na aké má nárok daňovník podľa právnych predpisov uvedeného členského štátu v konaniach proti rozhodnutiu hlavného daňového orgánu.

Článok 66

Odvovania

1. Hlavný daňovník sa okrem iného môže odvolať proti týmto aktom:
 - a) rozhodnutiu o zamietnutí oznámenia o vytvorení skupiny;
 - b) oznámeniu so žiadosťou o zverejnenie dokumentov alebo informácií;
 - c) zmenenému daňovému výmeru;
 - d) vymeraniu daňovej povinnosti vydanému v prípade zanedbania povinnosti podať konsolidované daňové priznanie;
 - e) zrušeniu platnosti pôvodného oznámenia o vytvorení skupiny hlavným daňovým orgánom podľa článku 49 ods. 2.

Odvolať treba podať do šesťdesiatich dní od doručenia aktu, voči ktorému sa odvolanie podáva.

2. Odvolanie nemá odkladný účinok na daňovú povinnosť daňovníka.
3. Odchyľne od článku 56 ods. 2 sa môže vydať zmenený daňový výmer s cieľom vykonať výsledok odvolania.

Článok 67

Správne odvolacie konania

1. Odvolania proti zmeneným daňovým výmerom alebo daňovým výmerom vydaným podľa článku 54 sa podávajú správneho orgánu, ktorý je podľa právnych predpisov členského štátu hlavného daňového orgánu príslušný zaoberať sa odvolaniami prvého stupňa. Uvedený správny orgán je nezávislý od daňových orgánov

v členskom štáte hlavného daňového orgánu. Ak v uvedenom členskom štáte takýto správny orgán neexistuje, hlavný daňovník môže podať súdne odvolanie priamo.

2. Hlavný daňový orgán svoje podania správneho orgánu podľa odseku 1 dôkladne konzultuje s ostatnými príslušnými orgánmi.
3. Správny orgán uvedený v odseku 1 môže v prípade potreby vyžadovať, aby mu hlavný daňovník a hlavný daňový orgán poskytli dôkazy o daňových záležitostiach členov skupiny a iných prepojených podnikov a o právnych predpisoch a zaužívaných postupoch ostatných dotknutých členských štátov. Príslušné orgány ostatných dotknutých členských štátov poskytujú hlavnému daňovému orgánu všetku potrebnú podporu.
4. Ak správny orgán uvedený v odseku 1 pozmení rozhodnutie hlavného daňového orgánu, toto pozmenené rozhodnutie nahradí pôvodné rozhodnutie hlavného daňového orgánu a považuje sa za rozhodnutie uvedeného hlavného daňového orgánu.
5. Správny orgán uvedený v odseku 1 rozhoduje o odvolaní do šiestich mesiacov. Ak hlavný daňovník v uvedenej lehote nedostane žiadne rozhodnutie, považuje sa rozhodnutie hlavného daňového orgánu za potvrdené.
6. Ak bolo rozhodnutie potvrdené alebo pozmenené, hlavný daňovník má právo odvolať sa priamo na súdoch členského štátu hlavného daňového orgánu do šesťdesiatich dní od doručenia rozhodnutia správneho odvolacieho orgánu uvedeného v odseku 1.
7. Ak sa rozhodnutie zruší, správny orgán uvedený v odseku 1 postúpi záležitosť hlavnému daňovému orgánu. Uvedený hlavný daňový orgán prijme nové rozhodnutie do šesťdesiatich dní odo dňa, keď mu bolo oznámené rozhodnutie správneho orgánu. Hlavný daňovník sa proti každému takému novému rozhodnutiu môže odvolať buď podľa odseku 1 alebo priamo na súdoch členského štátu hlavného daňového orgánu do šesťdesiatich dní od doručenia nového rozhodnutia. Ak hlavný daňový orgán neprijme nové rozhodnutie do šesťdesiatich dní, hlavný daňovník sa proti pôvodnému rozhodnutiu hlavného daňového orgánu môže odvolať na súdoch členského štátu hlavného daňového orgánu.

Článok 68

Súdne odvolacie konania

1. Súdne odvolanie proti rozhodnutiu hlavného daňového orgánu upravujú právne predpisy členského štátu uvedeného hlavného daňového orgánu s výhradou odseku 3.
2. Hlavný daňový orgán svoje podania súdom konzultuje s ostatnými príslušnými orgánmi.
3. Vnútroštátny súd môže vyžadovať, aby mu hlavný daňovník a hlavný daňový orgán poskytli dôkazy o daňových záležitostiach členov skupiny a iných prepojených podnikov a o právnych predpisoch a zaužívaných postupoch ostatných dotknutých členských štátov. Príslušné orgány ostatných dotknutých členských štátov poskytujú hlavnému daňovému orgánu všetku potrebnú podporu.

KAPITOLA X

SPOLUPÔSOBENIE SO SMERNICOU 2016/xx/EÚ

Článok 69

Pravidlo o obmedzení zahrnutia úrokov

1. Na účely tejto smernice sa skupina považuje za jednotlivého daňovníka podľa článku 13 smernice 2016/xx/EÚ. Skupinu zastupuje hlavný daňovník.
2. Ak sa uplatňuje odsek 1, presahujúce náklady na prijaté úvery a pôžičky a EBITDA sa vypočítajú na úrovni skupiny a zahŕňajú výsledky všetkých členov skupiny. Suma 3 000 000 EUR uvedená v článku 13 smernice 2016/xx/EÚ sa zvyšuje na 5 000 000 EUR.
3. Komisia môže prijímať delegované akty v súlade s článkom 75 s cieľom stanoviť podrobnejšie antifragmentačné pravidlá pre odpočítateľnosť presahujúcich nákladov na prijaté úvery a pôžičky.

Článok 70

Oceňovanie

Na účely tejto smernice sa článok 20 ods. 2 smernice 2016/xx/EÚ neuplatňuje na skupinu, ak sa všetci členovia skupiny nachádzajú v členských štátoch, ktoré neprijali euro (EUR), pričom v takom prípade hlavný daňovník určuje, ktorá mena sa uplatňuje.

Článok 71

Odpočet strát a znovuzahrnutie

1. Článok 41 smernice 2016/xx/EÚ o odpočte strát a znovuzahrnutí sa automaticky prestáva uplatňovať, keď táto smernica nadobudne účinnosť.
2. Prevedené straty, ktoré ešte neboli znovuzahrnuté v čase, keď táto smernica nadobudne účinnosť, zostávajú pripísateľné daňovníkovi, ktorému boli prevedené.

Článok 72

Prechod od metódy oslobodenia od dane k metóde započítania („switch-over“)

Na účely tejto smernice sa odkaz v článku 53 ods. 1 prvom pododseku smernice 2016/xx/EÚ na zákonnú sadzbu dane z príjmov právnických osôb, ktorej by daňovník podliehal, neuplatňuje a nahrádza sa priemernou zákonnou sadzbou dane z príjmov právnických osôb uplatniteľnou vo všetkých členských štátoch.

Článok 73

Právne predpisy týkajúce sa kontrolovaných zahraničných spoločností

Na účely tejto smernice sa rozsah pôsobnosti právnych predpisov týkajúcich sa kontrolovaných zahraničných spoločností podľa článku 59 smernice 2016/xx/EÚ obmedzuje na vzťahy medzi členmi skupiny a subjektmi, ktoré sú rezidentmi na daňové účely v tretej krajine, alebo stálymi prevádzkarňami, ktoré sa nachádzajú v tretej krajine.

Článok 74
Hybridné nesúlady

Na účely tejto smernice sa rozsah pôsobnosti pravidiel o hybridných nesúladoch podľa článku 61 smernice 2016/xx/EÚ obmedzuje na vzťahy medzi členmi skupiny a nečlenmi skupiny, ktorí sú prepojenými podnikmi podľa článku 56 smernice 2016/xx/EÚ.

KAPITOLA XI

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 75
Vykonávanie delegovanej právomoci

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.
2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článkoch 2 ods. 5, článku 3 a článku 69 ods. 3 sa Komisii udeľuje na dobu neurčitú odo dňa nadobudnutia účinnosti tejto smernice.
3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 2 ods. 5, článku 3 a článku 69 ods. 3 môže Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.
4. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po prijatí Rade.
5. Delegovaný akt prijatý podľa článku 2 ods. 5, článku 3 a článku 69 ods. 3 nadobudne účinnosť, len ak Rada voči nemu nevzniesla námietku v lehote troch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Rada informovala Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.

Článok 76
Informovanie Európskeho parlamentu

Európsky parlament je informovaný o prijatí delegovaných aktov Komisiou, o námietkach vznesených proti uvedeným aktom a o odvolaní delegovania právomocí Radou.

Článok 77
Komitologický postup

1. Komisii pomáha výbor. Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.
2. Ak sa odkazuje sa na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

Článok 78
Konzultácie o článku 29

Výbor zriadený článkom 77 môže v konkrétnom prípade takisto diskutovať o uplatňovaní článku 29.

Článok 79
Preskúmanie

Komisia päť rokov po nadobudnutí účinnosti tejto smernice preskúma jej uplatňovanie a predloží správu Rade o fungovaní smernice. Správa bude zahŕňať predovšetkým analýzu vplyvu mechanizmu zriadeného v kapitole VIII tejto smernice na rozdelenie základov dane medzi členské štáty.

Článok 80
Transpozícia

1. Členské štáty prijímú a uverejnia najneskôr do 31. decembra 2020 zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou. Komisii bezodkladne oznámia znenie uvedených ustanovení.

Uvedené opatrenia budú uplatňovať od 1. januára 2021.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 81
Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 82
Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Štrasburgu

Za Radu
predseda